

**SPRAWOZDANIE
ZARZĄDU Z DZIAŁALNOŚCI
GRUPY KAPITAŁOWEJ DROPIA
ZA OKRES 01.01.2016 – 30.06.2016**

(wszystkie kwoty podane są w tys. złotych o ile nie podano inaczej)

Wybrane dane finansowe

dane w tys. zł

Wyszczególnienie	01.01.2016 - 30.06.2016		01.01.2015 - 30.06.2015	
	PLN	EUR	PLN	EUR
RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT				
Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	135 378	30 905	176 224	42 627
Koszt własny sprzedaży	125 749	28 706	164 813	39 867
Zysk (strata) na działalności operacyjnej	-323	-74	649	157
Zysk (strata) brutto	-945	-216	-88	-21
Zysk (strata) netto	-781	-178	7	2
Średnia liczba akcji w sztukach	5 287 703	5 287 703	5 355 370	5 355 370
Zysk (strata) netto na akcję zwykłą (zł/euro)	-0.15	-0.03	0.00	0.00

BILANS	30.06.2016		31.12.2015	
	Aktywa trwałe	20 945	4 733	21 929
Aktywa obrotowe	44 902	10 146	38 956	9 141
Kapitał własny	27 566	6 229	28 347	6 652
Zobowiązania długoterminowe	13 867	3 133	11 776	2 763
Liczba akcji w sztukach	5 287 703	5 287 703	5 287 703	5 287 703
Zobowiązania krótkoterminowe	24 415	5 517	20 763	4 872
Wartość księgowa na akcję (zł/euro)	5.21	1.18	5.36	1.26

RACHUNEK PRZEPŁYWÓW PIENIĘŻNYCH	01.01.2016 - 30.06.2016		01.01.2015 - 30.06.2015	
	Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	-3 837	-876	2 630
Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	17	4	168	41
Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	2 537	579	-486	-118

Kurs EUR/PLN

- dla danych bilansowych

- dla danych rachunku zysków i strat

2016

4.4255

4.3805

2015

4.2615

4.1341

Informacje ogólne o DROPO S.A.

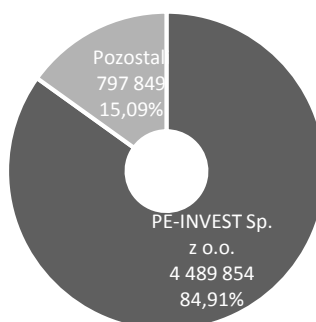
Siedziba:	Warszawa
Forma prawna:	Spółka akcyjna
Przepisy prawa, na podstawie których i zgodnie z którymi działa DROPO S.A.:	DROPO S.A. została utworzona i działa na podstawie przepisów prawa polskiego. Spółka została utworzona na podstawie przepisów Kodeksu Handlowego i działa zgodnie z regulacją Kodeksu Spółek Handlowych. DROPO S.A. jako spółka publiczna działa na podstawie regulacji dotyczących funkcjonowania rynku kapitałowego
Kraj:	Polska
Adres:	ul. Syta 114Z/1 02-987 Warszawa
Telefon:	+48 (22) 885-14-21
Fax:	+48 (22) 885-14-22
Poczta elektroniczna:	drop@drop-sa.pl
Strona internetowa:	www.drop-sa.pl

Spółka została wpisana do rejestru handlowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, Wydział XVI Gospodarczy Rejestrowy w dniu 16 listopada 2000 r. pod numerem RHB 62794 jako DROPO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie. W dniu 16 kwietnia 2004 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, XIX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, Spółka została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS 0000203813 jako DROPO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie. W dniu 29 grudnia 2000 r. Drugi Urząd Skarbowy dla Warszawy Śródmieścia podjął decyzję w sprawie nadania numeru identyfikacji podatkowej, Spółce został nadany następujący Numer Identyfikacji Podatkowej: NIP 526-24-99-339. W dniu 22 listopada 2000 r. został nadany numer identyfikacyjny REGON przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie. Krajowy Rejestr Urzędowy Podmiotów Gospodarki Narodowej przy Głównym Urzędzie Statystycznym w Warszawie nadał następujący numer REGON 016896001. W dniu 6 lipca 2007 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, zarejestrowane zostało przekształcenie Spółki w spółkę akcyjną i została ona wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS 284461 jako DROPO Spółka Akcyjna.

Akcjonariusze na dzień 30 czerwca 2016 r.

Akcjonariusz	Liczba akcji	% udział w strukturze akcjonariatu	% udział w liczbie głosów na Walnym Zgromadzeniu
PE-INVEST Sp. z o.o.	4 489 854	84,91%	84,91%
Pozostali	797 849	15,09%	15,09%
Razem	5 287 703	100,00%	100,00%

Struktura akcjonariatu DROPO S.A.

Zarząd:

Zbigniew Chwedoruk – Prezes Zarządu DROPO S.A.

Rada Nadzorcza

Marek Suchowolec – Przewodniczący Rady Nadzorczej

Karol Suchowolec – Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej

Magdalena Katner – Członek Rady Nadzorczej

Cezary Kruk – Członek Rady Nadzorczej

Maciej Matusiak – Członek Rady Nadzorczej

Od grudnia 2010 r. w związku z dokonaną restrukturyzacją ponad 99% działalności gospodarczej prowadzona jest w spółkach zależnych od DROPO S.A. W związku z powyższym większość kwestii zawartych w Sprawozdaniu Zarządu odnosi się do działalności Grupy Kapitałowej DROPO.

Główne obszary działalności Grupy Kapitałowej DROPO

Głównym obszarem działalności Grupy Kapitałowej DROPO jest hurtowy handel odpadami, a w szczególności hurtowy handel odpadami metali nieżelaznych. Rynek odpadów metali nieżelaznych w Polsce funkcjonuje w formie wolnorynkowej od 1989 roku. Od tego roku powstało kilka tysięcy podmiotów, których działalnością jest handel odpadami metali. W okresie ostatnich kilkunastu lat rynek podzielił się na dwa segmenty. Pierwszym z nich jest rynek detaliczny, na którym działa kilka tysięcy podmiotów oraz rynek hurtowy z kilkunastoma największymi przedsiębiorstwami, do których zalicza się Spółka. Głównym czynnikiem charakteryzującym rynek Grupy Kapitałowej DROPO jest uzależnienie od koniunktury gospodarczej w kraju oraz na świecie. Największym twórcą odpadów metali nieżelaznych są przedsiębiorstwa z różnych sektorów gospodarki. Szybki wzrost gospodarczy z dobrze rozwijającym się budownictwem jest gwarantem wysokich przychodów Grupy Kapitałowej DROPO. Odpady metali nieżelaznych z gospodarstw domowych stanowią jedynie kilka procent całego rynku.

Rynek odpadów w Polsce funkcjonuje w oparciu o ustawę z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz.21, 888, 1238), która nakłada obowiązek przygotowania planów gospodarki odpadami. Plan obejmuje pełny zakres zadań koniecznych do zapewnienia zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju w sposób zapewniający ochronę środowiska, uwzględniając obecne i przyszłe możliwości i uwarunkowania ekonomiczne oraz poziom technologii i istniejącej

infrastruktury. Powstające plany gospodarki odpadami na poziomie kraju, województw, miast i gmin są głównym źródłem informacji na temat tendencji na rynku odpadów w Polsce. Założone poziomy odzysku i recyklingu odpadów pozwalają na opracowanie strategii Spółki. Swoją działalność Grupa Kapitałowa DROPO koncentruje na hurtowym handlu odpadami metali nieżelaznych, opierając się na wieloletnim doświadczeniu w skupie odpadów metali nieżelaznych.

Na dzień 30 czerwca 2016 roku Grupa Kapitałowa DROPO realizowała główne przychody z recyklingu metali nieżelaznych w szczególności z recyklingu złomów miedzi i aluminium.

Globalny rynek miedzi

Według raportu International Copper Study Group (ICSG) w ciągu pierwszych 4 miesięcy 2016 r. wyprodukowano w sumie 7 688 tys. ton miedzi rafinowanej, z czego 6 380 tys. ton z surowca pierwotnego (kopalnie), a 1 307 tys. ton z surowca wtórnego (złomu miedzi). Szczegółowe dane dotyczące produkcji i zużycia miedzi zawiera poniższa tabela.

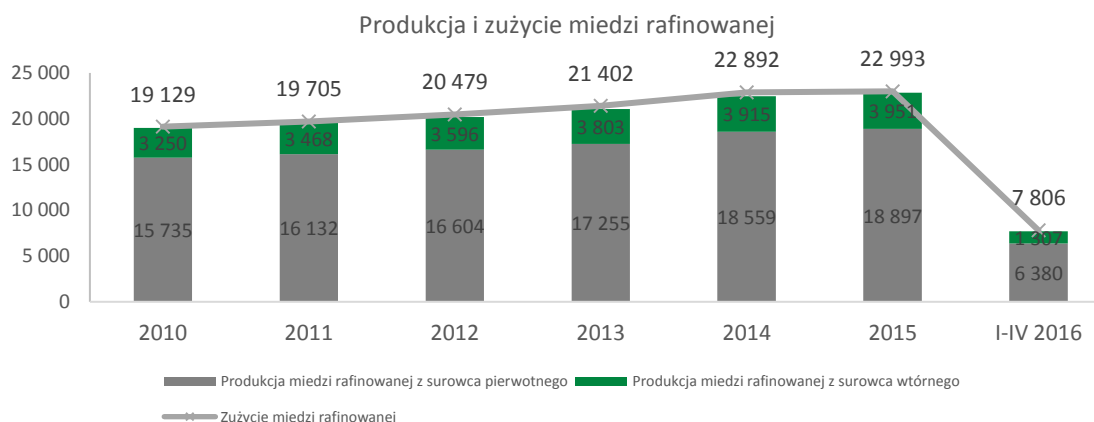
Tabela 1. Produkcja i zużycie miedzi (wartości w tys. ton)

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	I-IV 2015	I-IV 2016
Produkcja pierwotna	16 054	16 056	16 766	18 246	18 492	19 132	6 134	6 396
Moce produkcji pierwotnej	19 368	19 468	19 923	20 686	21 508	22 571	7 323	7 673
Wykorzystanie mocy produkcji pierwotnej	82,9%	82,5%	84,2%	88,2%	86,0%	84,8%	83,8%	83,4%
Produkcja miedzi rafinowanej z surowca pierwotnego	15 735	16 132	16 604	17 255	18 559	18 897	6 119	6 380
Produkcja miedzi rafinowanej z surowca wtórnego	3 250	3 468	3 596	3 803	3 915	3 951	1 238	1 307
Produkcja miedzi rafinowanej (pierwotna+wtórna)	18 985	19 600	20 201	21 059	22 474	22 848	7 357	7 688
Zużycie miedzi rafinowanej	19 129	19 705	20 479	21 402	22 892	22 993	7 344	7 806
Zapasy miedzi rafinowanej na koniec okresu	1 199	1 205	1 376	1 325	1 343	1 541	1 561	1 558
Bilans miedzi rafinowanej	-144	-105	-278	-343	-418	-145	13	-119

źródło: ICSG, 20-07-2016, „Copper: Preliminary Data for April 2016”

W ciągu pierwszych 4 miesięcy 2016 r. na świecie zużyto 7 806 tys. ton miedzi rafinowanej (6.3 % więcej niż w analogicznym okresie 2015 r.) Za wzrost światowego zużycia miedzi rafinowanej odpowiadają przede wszystkim Chiny, gdzie zużycie zwiększyło się o 14 %. Poza Chinami zużycie miedzi spadło o 1%. Produkcja miedzi rafinowanej z surowca pierwotnego wzrosła o 4.3 % (261 tys. ton), a z surowca wtórnego o 5.6 % (69 tys. ton). W sumie produkcja miedzi rafinowanej w ciągu pierwszych 4 miesięcy 2016 r. wzrosła o 4.5% (330 tys. ton) w relacji do produkcji w analogicznym okresie roku ubiegłego. Zapasy miedzi rafinowanej na koniec kwietnia 2016 r. były o 0.2% mniejsze od zapasów na koniec kwietnia 2015 r.

Wykres 1. Globalna produkcja i zużycie miedzi rafinowanej w okresie od stycznia 2010 r. do kwietnia 2016 r.

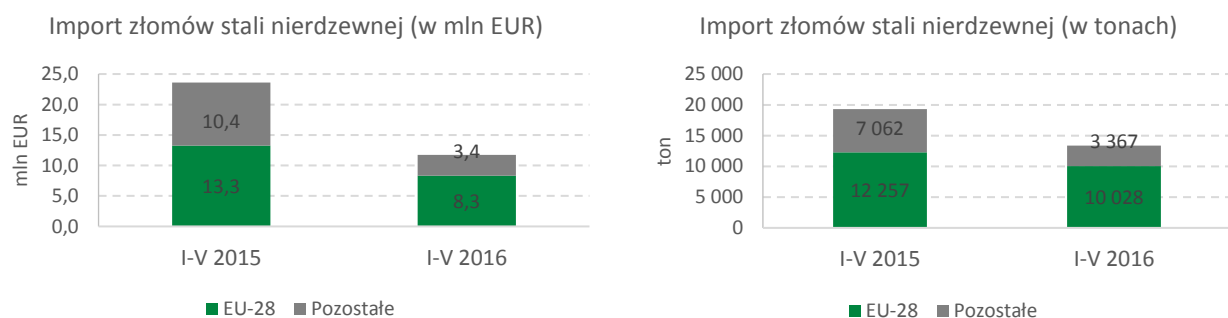
źródło: ICSG, 20-07-2016, „Copper: Preliminary Data for April 2016”

W pierwszych 5 miesiącach 2015 r. z surowca pierwotnego wyprodukowano 82.1 % miedzi rafinowanej, a 17.9 % z surowca wtórnego. W 2010 r. z surowca pierwotnego zostało wyprodukowane 82.9% miedzi rafinowanej, a z 17.1% z surowca wtórnego.

Wymiana handlowa w zakresie złomów metali kolorowych w pierwszych 5 miesiącach 2016 r.

W pierwszych pięciu miesiącach 2016 r. przedsiębiorstwa działające w Polsce dokonały importu złomów stali nierdzewnej, miedzi i aluminium za 230 mln EUR. Dla porównania w pierwszych 5 miesiącach 2014 r. import powyższych surowców wyniósł 315 mln EUR. W ciągu pierwszych 5 miesięcy 2016 r. podmioty działające w Polsce dokonały eksportu złomów stali nierdzewnej, miedzi, aluminium za 222 mln EUR. W analogicznym okresie roku ubiegłego eksport powyższych surowców wyniósł 292 mln EUR. Eksport do krajów spoza Unii Europejskiej złomów stali nierdzewnej, miedzi i aluminium w pierwszych 5 miesiącach 2015 r. stanowił jedynie 7.1% całkowitego eksportu (w analogicznym okresie roku ubiegłego stanowił 7.2%). Szczegółowe dane dla poszczególnych rodzajów złomu przedstawiają poniższe wykresy.

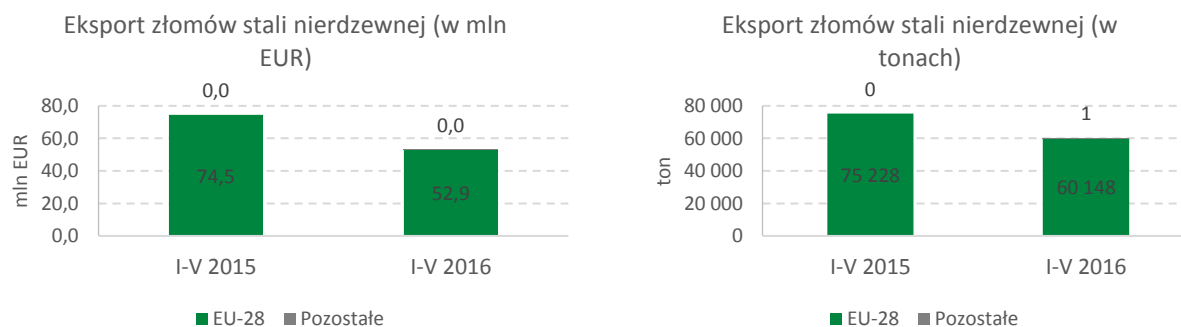
Wykres 2. Import złomu stali nierdzewnej do Polski w pierwszych 5 miesiącach 2015 r. i 2016 r. (kraje EU-28 i reszta świata)

źródło: Eurostat (dane 16 sierpnia 2016 r.)

Import złomów stali nierdzewnej w pierwszych 5 miesiącach 2016 r. (podobnie jak w 2015 r.) wyniósł zaledwie 12 mln EUR.

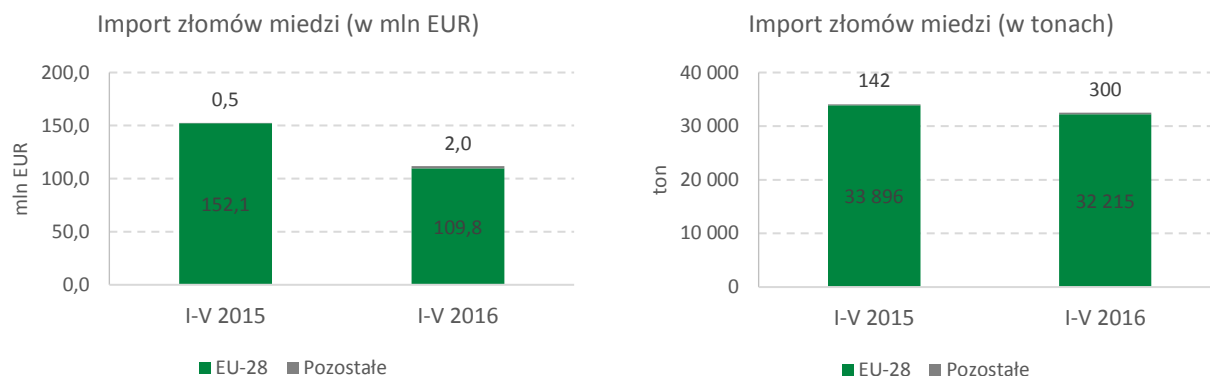
Wykres 3. Polski eksport złomów stali nierdzewnej w pierwszych 5 miesiącach 2015 r. i 2016 r. (kraje EU-28 i reszta świata)

źródło: Eurostat (dane 16 sierpnia 2016 r.)

W pierwszych 5 miesiącach 2016 r. podmioty działające w Polsce dokonały eksportu 60 tys. ton złomów stali nierdzewnej o wartości 53 mln EUR. W analogicznym okresie roku poprzedniego eksport złomów stali nierdzewnej wyniósł 75 tys. ton o wartości 75 mln EUR. Prawie 100% polskiego eksportu złomów stali nierdzewnej trafiło do krajów Unii Europejskiej.

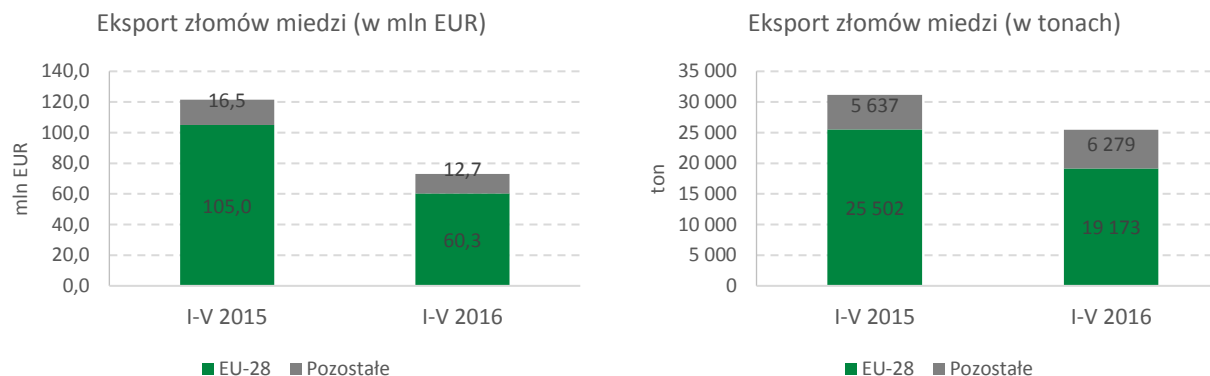
Wykres 4. Import złomu miedzi do Polski w pierwszych 5 miesiącach 2015 r. i 2016 r. (kraje EU-28 i reszta świata)

źródło: Eurostat (dane 16 sierpnia 2016 r.)

W pierwszych 5 miesiącach 2016 r. do Polski sprowadzono 33 tys. ton złomów miedzi o wartości 112 mln EUR. W analogicznym okresie ubiegłego roku import złomów miedzi wyniósł 34 tys. ton o wartości 153 mln EUR. Praktycznie 100% importu złomów miedzi pochodziło z krajów Unii Europejskiej.

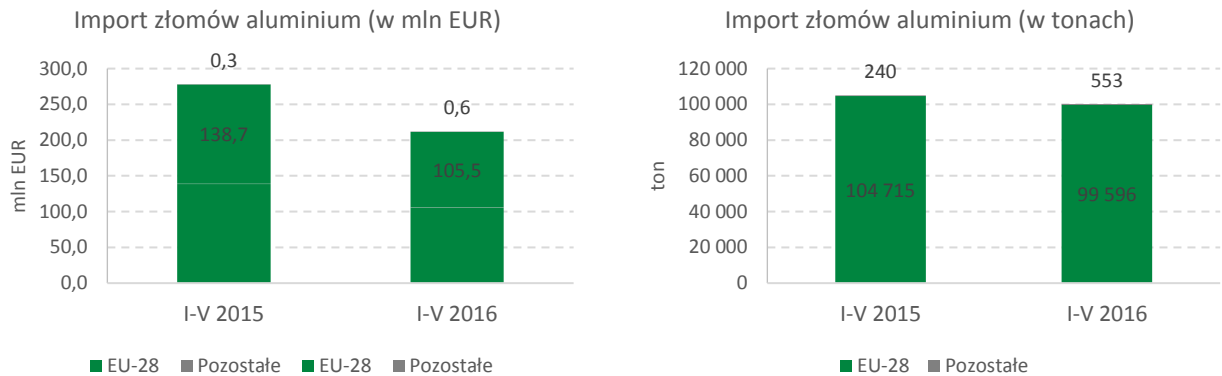
Wykres 5. Polski eksport złomów miedzi w pierwszych 5 miesiącach 2015 r. i 2016 r. (kraje EU-28 i reszta świata)

źródło: Eurostat (dane 16 sierpnia 2016 r.)

W ciągu pierwszych 5 miesięcy 2016 r. dokonano eksportu z Polski 25 tys. ton złomów miedzi za 73 mln EUR. W analogicznym okresie roku poprzedniego eksport tego surowca wyniósł 31 tys. ton za kwotę 122 mln EUR. W ujęciu ilościowym w wyżej wymienionym okresie 2016 r. 75% złomów miedzi trafiło do krajów Unii Europejskiej (podobna struktura eksportu była w pierwszych 5 miesiącach 2014 r. – 82%).

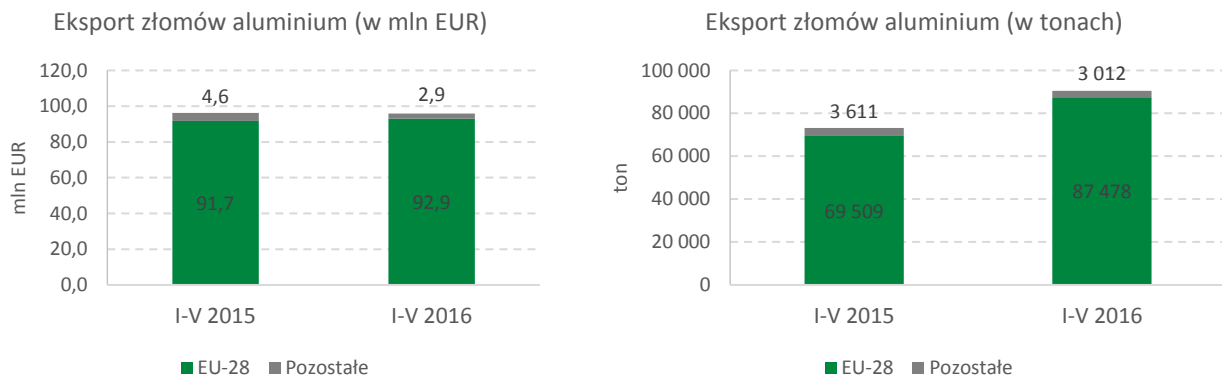
Wykres 6. Import złomu aluminium do Polski w pierwszych 5 miesiącach 2015 r. i 2016 r. (kraje EU-28 i reszta świata)

źródło: Eurostat

Podmioty funkcjonujące w Polsce w ciągu pierwszych 5 miesięcy 2016 r. sprowadziły 100 tys. ton złomu aluminium za 106 mln EUR. W analogicznym okresie 2015 r. sprowadzono do Polski 105 tys. ton złomu aluminium za 139 mln EUR. Prawie całkowity surowiec pochodził z krajów Unii Europejskiej.

Wykres 7. Polski eksport złomów aluminium w pierwszych 5 miesiącach 2015 r. i 2016 r. (kraje EU-28 i reszta świata)

źródło: Eurostat

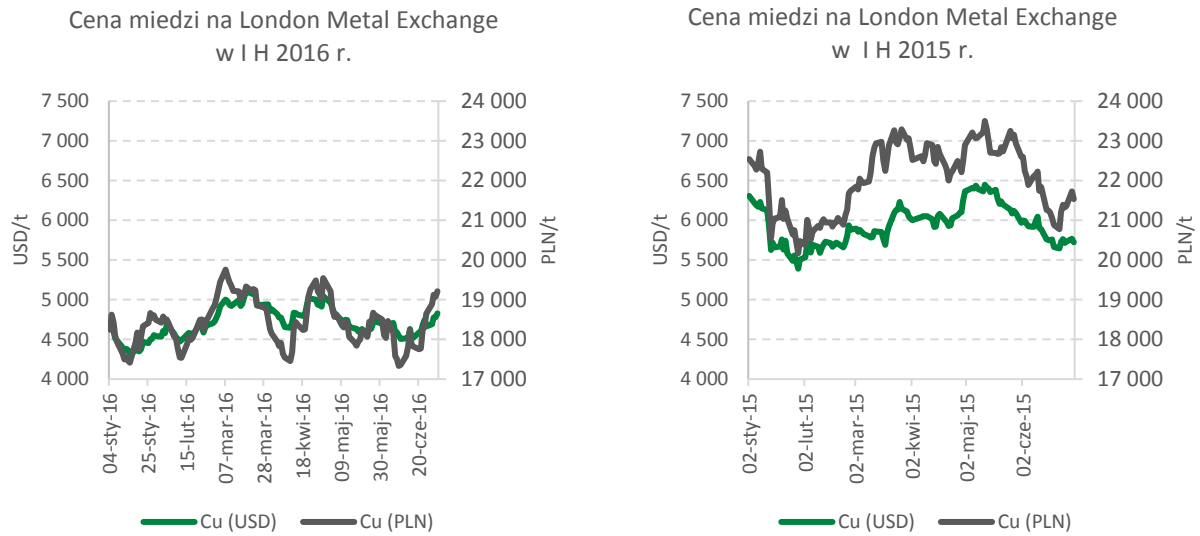
W ciągu pierwszych 5 miesięcy 2016 r. z Polski wywieziono 91 tys. ton złomu aluminium za 96 mln EUR. W analogicznym okresie ubiegłego roku esport złomu aluminium wyniósł 73 tys. ton za 96 mln EUR. 97% eksportu złomów aluminium dokonywane jest na rzecz krajów Unii Europejskiej.

Ceny metali na giełdach metali

DROPS S.A. przychody głównie uzyskuje ze sprzedaży złomu miedzi.

Wykres 8. Ceny miedzi spot na LME w I H 2016 r. i I H 2015 r. w USD i PLN

źródło: LME, NBP

30 czerwca 2016 r. cena miedzi w USD za tonę była 2,7 % wyższa od ceny zanotowanej na koniec grudnia 2015 r. W złotych za tonę wzrost wyniósł 4,7%. Najniższa cena miedzi w USD/t zanotowana została 15 stycznia 2016 r. na poziomie 4 311 USD/t.

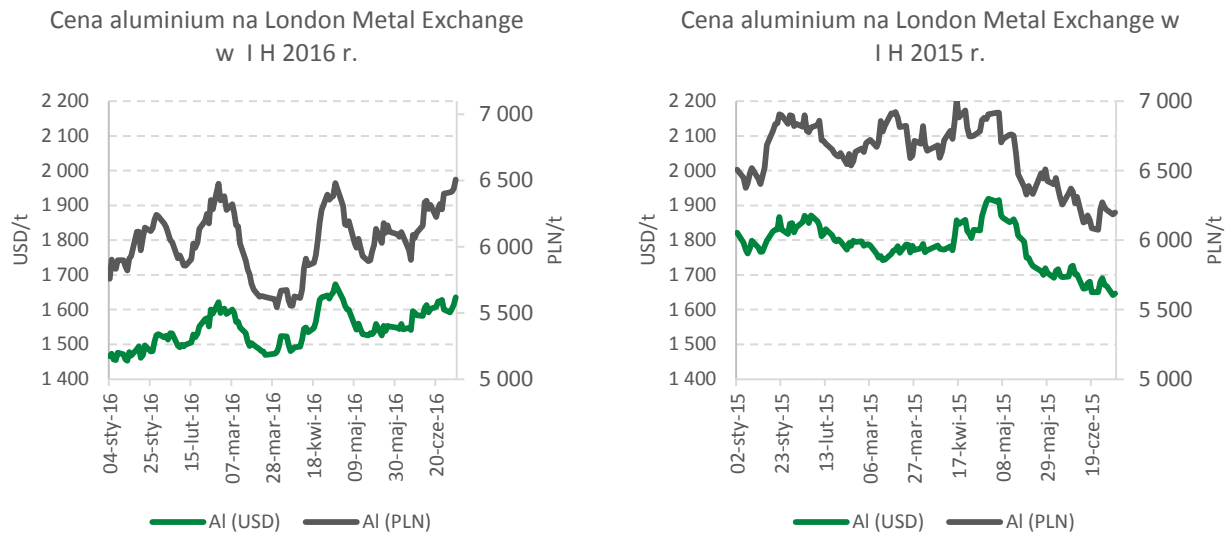
30 czerwca 2015 r. cena miedzi w USD/t była o 10,0% niższa od ceny miedzi na koniec grudnia 2014 r. W złotych za tonę na koniec czerwca 2014 r. cena miedzi była o 3,4% niższa od ceny na koniec grudnia 2014 r.

Rok	Średnia cena w USD (LME)	Średnia cena w PLN	Zmienność historyczna dla kursów w USD	Zmienność historyczna dla kursów w PLN
I H 2016	4 701	18 398	20%	20%
I H 2015	5 929	22 008	20%	19%

źródło: LME, NBP

Średnia cena miedzi w USD w I półroczu 2016 r. była niższa o 22,2 % w stosunku do I półroczu 2015 r. W PLN średnia cena w I H 2016 r. była wyższa o 17,7% w stosunku do tego samego okresu roku poprzedniego. Pierwsze półrocze 2015 r. charakteryzowało się podobną zmiennością, odchylenie standardowe stóp zwrotu kursów w USD wyniosło 1,2% (w I H 2015 roku - 1,3%).

Wykres 9. Ceny aluminium spot na LME w I H 2016 r. i I H 2015 r. w USD i PLN

źródło: LME, NBP

Opis organizacji Grupy Kapitałowej DROP S.A.

Strukturę Grupy oraz udział Spółki w kapitale podstawowym podmiotów należących do Grupy na dzień 30 czerwca 2016 r. prezentuje poniższa tabela:

Podmiot	Państwo rejestracji	Kapitał zakładowy w zł	Udział jednostki dominującej w kapitale zakładowym	Udział jednostki dominującej w prawach głosu	Przedmiot działalności
DROP Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Spółka Akcyjna	Polska	5 000 000	100%	100%	Spółka działa na podstawie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, która nakłada na każdego wprowadzającego tj. producenta, importera i wewnątrzwspólnotowego nabywcę sprzęt elektrycznego i elektronicznego obowiązek: - zawarcia umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która w jego imieniu tworzyć będzie system gospodarowania ZSEE
DROP Organizacja Odzysku Spółka Akcyjna	Polska	1 000 000	100%	100%	Spółka działa na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001 (Dz.U.Nr 63,poz. 639, 638) dotyczącej przedsiębiorców wprowadzających na polski rynek produkty w opakowaniach

DROP Sp. z o.o.	Polska	500 000	100%	100%	Działalność związana z obrotem surowcami wtórnymi
DROP Finance Sp. z o.o.	Polska	1 000 000	100%	100%	Działalność finansowa
DCA Metal s.r.o.	Republika Czeska	200 000 CZK (30 280 PLN)	100%	100%	Działalność związana z obrotem surowcami wtórnymi na terenie Europy
Global Recycling Sp. z o.o. (w likwidacji)	Polska	50 000	100%	100%	Działalność związana z obrotem surowcami wtórnymi
Global Metrecycling Sp. z o.o. (w likwidacji)	Polska	50 000	100%	100%	Działalność związana z obrotem surowcami wtórnymi

Skutki zmian w strukturze jednostki gospodarczej

W okresie sprawozdawczym nie nastąpiły istotne zmiany w strukturze jednostki.

Stanowisko Zarządu odnośnie realizacji prognozy wyników za 2016 r.

Zarząd DROP S.A. nie publikował prognoz dotyczących wyników za 2016 r.

Informacje o akcjonariuszach posiadających co najmniej 5% głosów na Walnym Zgromadzeniu DROP S.A. wraz ze zmianami w strukturze własności znacznych pakietów akcji DROP S.A. o okresie od poprzedniego raportu okresowego

Akcjonariusze na dzień 15 maja 2016 r. (dzień publikacji raportu za I kwartał 2016 r.)

Akcjonariusz	Liczba akcji	% udział w strukturze akcjonariatu	% udział w liczbie głosów na Walnym Zgromadzeniu
PE-INVEST Sp. z o.o.	4 489 854	84,91%	84,91%
Pozostali	797 849	15,09%	15,09%
Razem	5 287 703	100,00%	100,00%

Akcjonariusze na dzień 26 sierpnia 2016 r. (dzień przekazania raportu okresowego za I półrocze 2016 r.)

Akcjonariusz	Liczba akcji	% udział w strukturze akcjonariatu	% udział w liczbie głosów na Walnym Zgromadzeniu
PE-INVEST Sp. z o.o.	4 489 854	84,91%	84,91%
Pozostali	797 849	15,09%	15,09%
Razem	5 287 703	100,00%	100,00%

Zestawienie stanu posiadania akcji emitenta przez osoby zarządzające i nadzorujące

Stan posiadanych akcji DROPO S.A. przez Członków Zarządu oraz Rady Nadzorczej na dzień 26 sierpnia 2016 r.

Zarząd	Ilość akcji w posiadaniu na dzień przekazania raportu za I kwartał 2016 r. (15.05.2016)	Ilość akcji w posiadaniu na dzień przekazania raportu za I półrocze 2015 r. (28.08.2015)	Zmiana stanu
Zbigniew Chwedoruk	0	0	-

Zbigniew Chwedoruk posiada pośrednio (za pośrednictwem PE-INVEST Sp. z o.o.) 4 489 854 akcji DROPO S.A. stanowiących 84,91% kapitału zakładowego DROPO S.A. i 84,91% głosów na walnym zgromadzeniu DROPO S.A.

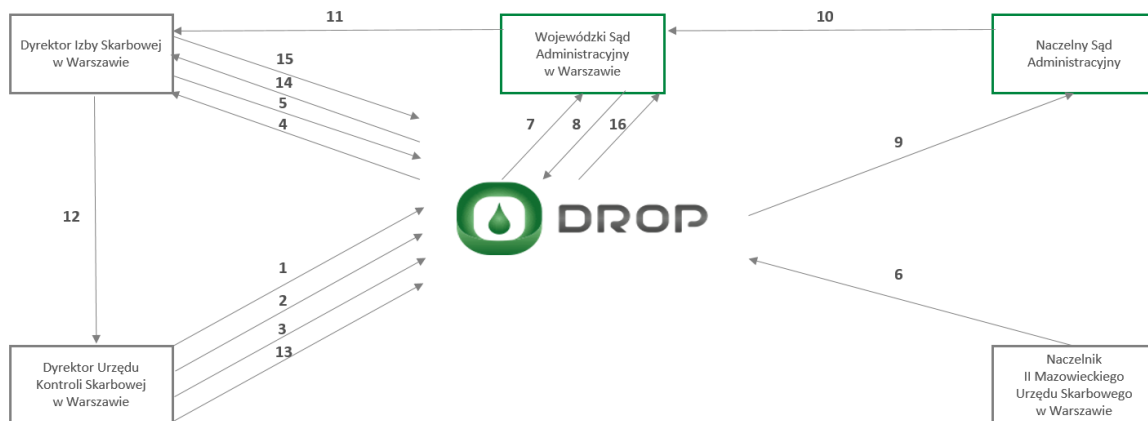
Rada Nadzorcza	Ilość akcji w posiadaniu na dzień przekazania raportu za I kwartał 2016 r. (15.05.2016)	Ilość akcji w posiadaniu na dzień przekazania raportu za I półrocze 2016 r. (26.08.2016)	Zmiana stanu
Marek Suchowolec	2 600	2 600	-
Karol Suchowolec	20 000	20 000	-
Magdalena Katner	-	-	-
Cezary Kruk	-	-	-
Maciej Matusiak	-	-	-

Postępowania toczące się przed sądem, organem właściwym dla postępowania arbitrażowego lub organem administracji publicznej

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2005 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął w DROPS S.A. postępowanie kontrolne za lata 2005-2007r. 28 września 2010 roku Dyrektor Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję nr UKS1491/W3U1/42/27/08/140/025 kwestionującą rzeczywistość dostaw złomu do DROPS Sp. z o.o. (poprzednik prawny DROPS S.A.) przez przedsiębiorstwo WTÓR-MET Lech W. Kwota podatku VAT do zapłacenia wynikająca z decyzji wynosiła 361 549.35 złotych plus odsetki od zaległości podatkowych.

Rysunek 1. Schemat decyzji organów podatkowych oraz sądów administracyjnych w zakresie podatku od towarów i usług za 2005 r.

- 1- wszczęcie postępowania kontrolnego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie (19 września 2008 r.)
- 2- wydanie protokołu kontroli przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie (10 listopada 2009 r.)
- 3- wydanie decyzji przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie (28 września 2010 r.)
- 4- odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie do Dyrektora Izby Skarbowej (13 października 2010 r.)
- 5- utrzymanie decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie przez Dyrektora Izby Skarbowej (7 grudnia 2010 r.)
- 6- ściągnięcie środków przez Naczelnika II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie (grudzień 2010 r.)
- 7- skarga na decyzję Dyrektora IS do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (7 stycznia 2011 r.)
- 8- oddalenie skargi DROPS S.A. przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (4 lipca 2011 r.)
- 9- skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego (12 września 2011 r.)
- 10- uchylene wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (18 grudnia 2012 r.)
- 11- uchylene decyzji i przekazanie do ponownego rozpatrzenia przez Dyrektora Izby Skarbowej (21 maja 2013 r.)
- 12- przekazanie sprawy do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie (28 października 2013 r.)
- 13- ponowne wydanie Decyzji przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie (3 czerwca 2014 r.)
- 14- ponowne odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie (4 lipca 2014 r.)
- 15- utrzymanie decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie przez Dyrektora Izby Skarbowej (16 września 2014 r.)
- 16- skarga na decyzję Dyrektora IS do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (6 listopada 2014 r.)

7 grudnia 2010 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora UKS w Warszawie w uzasadnieniu stwierdzając m.in., że:

„Wskazać bowiem należy na okoliczność, iż swoistą specyfiką branży obrotu złotem jest funkcjonowanie ogromnej ilości firm, które jedynie firmują obrót tym towarem, podczas gdy źródło jego pochodzenia jest nieujawnione (co jest faktem notoryjnym).”¹

Spółka DROP S.A. zaskarżyła decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. 4 lipca 2011 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę DROP S.A. ([III SA/Wa 465/11](#)). 18 grudnia 2012 roku NSA uchylił zaskarżony wyrok i przekazał do ponownego rozpatrzenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie ([I FSK 1694/11](#)). W uzasadnieniu Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził między innymi:

„5.5. Przystąpienie Polski z dniem 1 maja 2004 r. do Unii Europejskiej w oparciu o Traktat Akcesyjny z dnia 16 kwietnia 2003 r. spowodowało konieczność dostosowania systemu prawa podatkowego do rozwiązań wspólnotowych. W szczególności dotyczyło to podatków pośrednich, jakim jest między innymi podatek od towarów i usług.”

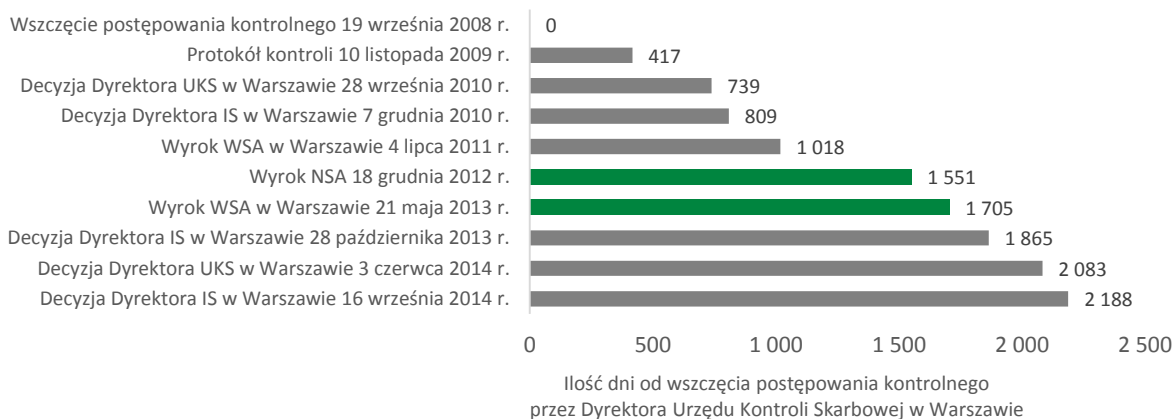
21 maja 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 7 grudnia 2010 r. ([III SA/Wa 675/13](#)). W uzasadnieniu Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że:

“W tym stanie rzeczy, wobec stwierdzenia naruszenia prawa procesowego - dotyczącego braku oceny działania Skarżącej, a także braku odniesienia się do jej argumentacji w zakresie należytej staranności w kontaktach handlowych z jej kontrahentem - które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a., oraz naruszenia prawa materialnego w postaci nie uwzględnienia prounijnej wykładni przepisów art. 86 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a) oraz art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. u.p.t.u., Sąd uchylił zaskarżoną decyzję.”

28 października 2013 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie uchylił decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z 28 września 2010 r.

Wykres 10. Kolejność decyzji i wyroków w sprawie podatkowej za 2005 r.

Harmonogram postępowania dotyczącego rozliczeń podatku VAT za 2005 r.

źródło: DROP S.A.

¹ „Rozumowania niepoprawne, lecz mające pozór poprawnych to sofizmaty (po łacinie — fallacia), czyli rozumowania zwodnicze. Od sofizmatów odróżniano paralogizmy. W wypadku sofizmatu przeprowadzający rozumowanie miał być świadomy jego niepoprawności. W wypadku paralogizmu przeprowadzający rozumowanie popełniał błąd nie będąc świadomym tego. Odróżnienie to jest natury psychologicznej i etycznej, i nie ma ono znaczenia z punktu widzenia logiki.” – Trzęsicki, K., 2008, „Logika. Nauka i sztuka”

W ocenie Dyrektora Urzędu Kontroli potencjalne zobowiązanie podatkowe za 2005 rok nie uległo przedawnieniu, ponieważ rzekomo zostało wszczęte postępowanie w sprawie popełnienia przestępstwa skarbowego o czym Spółka została poinformowana w arkuszu odwoławczym od decyzji z 28 września 2010 r. z 26 października 2010 r. 3 czerwca 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie ponownie wydał decyzję za 2005 r. w której zakwestionował odliczenie podatku VAT wynikające z dostaw przedsiębiorstwa WTÓR-MET Lech W. Argumentacja w decyzji z 3 czerwca 2014 r. powiela argumentację z decyzji z 28 września 2010 r.

W dniu 16 września 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 3 czerwca 2014 r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie stwierdził między innymi, że:

„Należy bowiem wskazać, iż wbrew stanowisku Strony, wiedza o funkcjonowaniu przestępczości zorganizowanej w obrocie złomem i wykorzystywania tej branży do tzw. „prania pieniędzy” była powszechna już w 2005 r. Organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż organ pierwszej instancji przytoczył jedynie przykładowe artykuły znalezione w Internecie świadczące o tym, że problem istniał już w 2005 r. Warto zauważyć, że świadczy o tym szereg innych dokumentów i artykułów prasowych, np. Informacja Generalnego Inspektora Informacji Finansowej „o realizacji ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu” z marca 2006 r., a dotycząca postępowań prowadzonych w 2005 r.”

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w uzasadnieniu popełnił podstawowy błąd rozumowania. Decyzja dotyczyła 2005 r., a przywołany przez Dyrektora raport Generalnego Inspektora Informacji Finansowej opublikowany został w marcu 2006 r., czyli kilka miesięcy po dostawie towaru przez kwestionowanego dostawcę. W przywołanym raporcie odnośnie złomu stwierdzono, że:

„Wyniki prowadzonych postępowań analitycznych dot. transakcji obrotu złomem oraz surowcami wtórnymi wskazują na zjawisko tworzenia, podobnych do paliwowych, sieci podmiotów w celu przekazywania środków finansowych zakończonego wypłatą gotówki. Do typowych zjawisk należały:

- powstawanie przedsiębiorstw symulujących, których jedynym zadaniem jest zarejestrowanie działalności i otworzenie rachunku w jednym lub kilku bankach,
- osiągnięcie natychmiast po uruchomieniu firmy wysokich obrotów, przy bardzo niskich dochodach,
- krótki czas funkcjonowania ww. podmiotów,
- rekrutowanie właścicieli ww. podmiotów spośród ludzi o niskich dochodach lub bezrobotnych,
- wypłacanie środków natychmiast po ich wpłynięciu do banku,

Zasady działania podobne jak w przypadku podmiotów ze spraw paliwowych. Rachunki spełniają rolę rachunków rozdzielczych/docelowych, figuranci – poprzez wypłatę gotówki – stanowią element kończący transfer środków. W 2005 r. GIIF skierował do Prokuratury 19 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy w sprawach złomowych.”

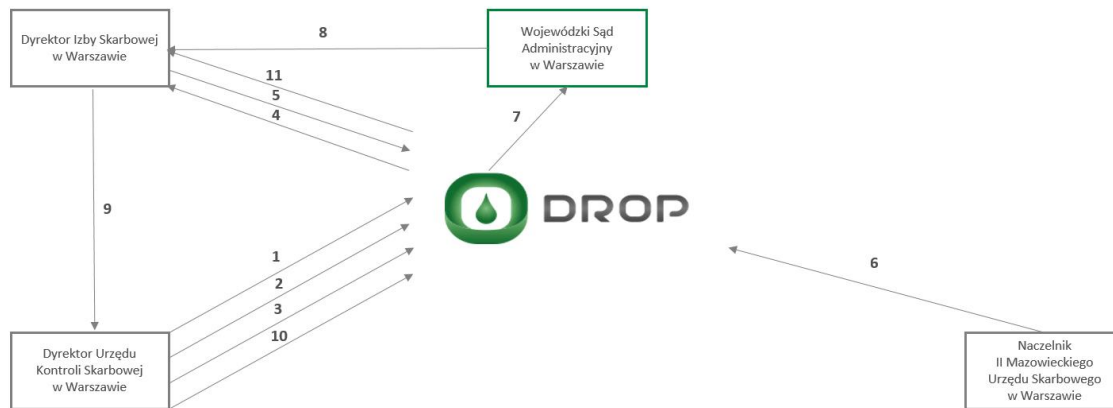
Z informacji z marca 2006 r. wynika jedynie, że Generalny Inspektor Informacji Finansowej skierował 19 zawiadomień do prokuratury. W tym miejscu warto zaznaczyć, że w 2005 r. działało w Polsce prawdopodobnie ponad 6 000 podmiotów dokonujących obrotu złomem, więc zawiadomienie dotyczyło 0.3% funkcjonujących przedsiębiorstw. Powołanie się z kolei na materiał z 1 marca 2013 r. dla uzasadnienia powszechnej wiedzy w 2005 r. może świadczyć o nieudolnej próbie wykazania winy podatnika za wszelką cenę, bez względu na istnienie dowodów świadczących na korzyść DROPS S.A.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z 3 marca 2015 r. odrzucił złożoną przez Spółkę skargę, „jako wniesioną w jednodniowym uchybieniu terminu”. Spółka złożyła wniosek do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o przywrócenie terminu do wniesienia skargi w sprawie za 2005 r. W dniu 21 stycznia 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił odmówić przywrócenia terminu do wniesienia skargi ([III SA/Wa 3826/14](#)). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W dniu 25 maja 2016 r. Naczelny Sąd Administracyjny wydał postanowienie, w którym oddalił zażalenie Spółki ([I FZ 88/16](#)).

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2006 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął postępowanie kontrolne za lata 2005-2007 r. 28 sierpnia 2012 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję za 2006 rok, w której zakwestionował dostawę towaru od pięciu dostawców. Na podstawie art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o podatku od towarów i usług Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie zakwestionował tym samym odliczenie podatku od towarów i usług na kwotę 1 733 806.31 złotych. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej zarzucił, że Spółka nie dochowała należytej staranności. Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Rysunek 2. Schemat decyzji organów podatkowych oraz sądów administracyjnych w zakresie podatku od towarów i usług za 2006 r.

- 1- wszczęcie postępowania kontrolnego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie (19 września 2008 r.)
- 2- wydanie protokołu kontroli przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie (12 maja 2010 r.)
- 3- wydanie decyzji przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie (28 sierpnia 2012 r.)
- 4- odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie do Dyrektora Izby Skarbowej (19 września 2012 r.)
- 5- utrzymanie decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie przez Dyrektora Izby Skarbowej (13 grudnia 2012 r.)
- 6- ściągnięcie środków przez Naczelnika II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie (styczeń 2013 r.)
- 7- skarga na decyzję Dyrektora IS do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (13 stycznia 2013 r.)
- 8- uchylenie decyzji przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (24 września 2013 r.)
- 9- przekazanie sprawy do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie
- 10- ponowne wydanie decyzji przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie (21 stycznia 2015 r.)
- 11- odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie do Dyrektora Izby Skarbowej

24 września 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną przez Spółkę decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, określającej zobowiązanie podatkowe Spółki za rok 2006 w podatku od towarów i usług ("VAT") w wysokości 1 733 806 zł plus odsetki od zaległości podatkowych ([III SA/Wa 492/13](#)). Sąd w uzasadnieniu między innymi stwierdził, że:

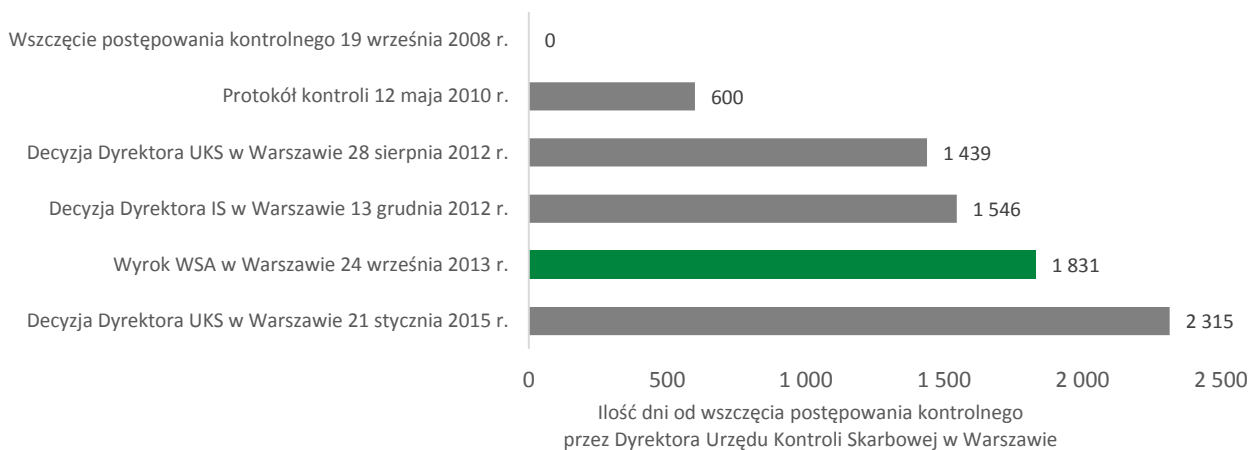
“raz jeszcze należy odwołać się do stanowiska TSUE, wedle którego organy nie mogą generalnie wymagać, by podatnik badał, czy wystawca faktury jest podatnikiem, czy wywiązuje się obowiązku składania deklaracji i zapłaty podatku VAT. Dopiero, gdy zaistnieją obiektywne przesłanki, by podejrzewać nieprawidłowości lub naruszenie prawa, przeczony przedsiębiorca powinien zasięgnąć informacji na temat podmiotu, u którego zamierza nabyć towaru lub usługi. Dyrektor

Izby Skarbowej dowodził, że działalność Spółki na rynku obciążonym dużym ryzykiem występowania przestępstw podatkowych, wyczerpuje przesłanki działania w okolicznościach wspomnianych "podejrzeń". Nasuwa się jednak pytanie, czy owa świadomość, która dziś ma charakter powszechny, co do tego, że obrót złomem narażony jest na nadużycia i oszustwa ze strony kontrahentów, była równie silna w 2006 roku. Dopiero w chwili obecnej, z perspektywy czasu jest wiadomym, że rynek ten jest szczególnie narażony na występowanie "szarej strefy". W takiej sytuacji – jak wskazał TSUE - wymagana jest szczególna staranność nie tylko ze strony podatników uczestniczących w takim obrocie, ale także organów podatkowych. Znamionem jest że organy kontrolne i podatkowe, których obowiązkiem jest dokonywanie niezbędnych kontroli celem wykrycia nieprawidłowości i naruszeń w podatku VAT i które posiadają wszelkie narzędzia, aby sprawnie i efektywnie wykonywać powierzone im zadania, nieprawidłowości u kontrahentów Drop stwierdziły dopiero po latach, wydając decyzje podatkowe w latach 2010-2012."

Wykres 11. Kolejność decyzji i wyroków w sprawie podatkowej za 2006 r.

Harmonogram postępowania dotyczącego rozliczeń podatku VAT za 2006 r.

źródło: DROPS S.A.

W dniu 21 stycznia 2015 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie po ponad sześciu latach od wszczęcia kontroli wydał ponownie decyzję za 2006 r. Spółka odwołała się od decyzji za 2006 r. W związku z tym, że decyzja do Spółki dostarczona została z opóźnieniem, Spółka złożyła wniosek o przywrócenie terminu. W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania ([III SA/Wa 2065/15](#)). W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminowi do wniesienia odwołania ([III SA/Wa 2064/15](#)). Spółka złożyła na powyższe wyroki skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2007 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął postępowanie kontrolne za lata 2005-2007 r. 26 lutego 2015 r. (po ponad sześciu latach od wszczęcia postępowania kontrolnego) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję za styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, październik, listopad i grudzień 2007 r., w której zakwestionował dostawę towaru od ośmiu dostawców. Na podstawie art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o podatku od towarów i usług Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie zakwestionował tym samym odliczenie podatku od towarów i usług na kwotę 6 624 886. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej zarzucił, że Spółka jakoby nie dochowała należytej staranności. Spółka złożyła odwołanie do Dyrektora Izby Skarbowej w

Warszawie. W dniu 10 czerwca 2015 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy decyzję z 26 lutego 2015 r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie stwierdził między innymi:

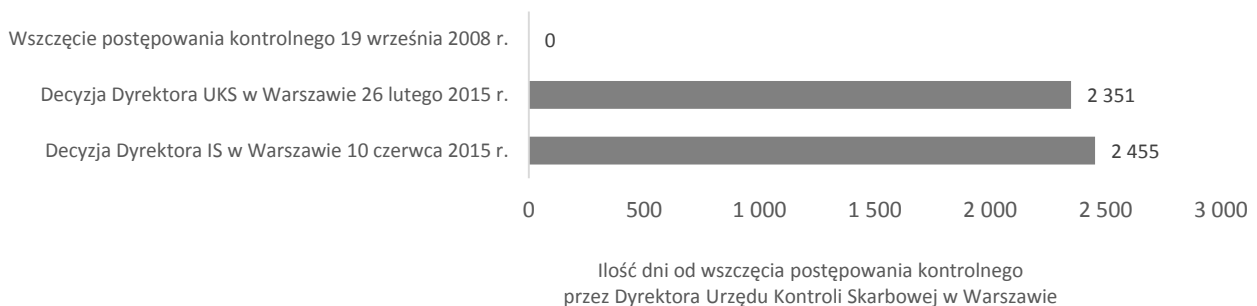
„zdaniem Dyrektora Izby Skarbowej stwierdzić należy, że organ kontroli skarbowej zebrał obszerny i wystarczający materiał dowodowy, z którego treści w sposób jednoznaczny, niewątpliwy i dobitny wynika, iż w sprawie transakcji dokonywanych na rzecz Skarżącej przez ww. ośmiu kontrahentów zaistniał przypadek firmanctwa, rozumianego w taki sposób, że faktury VAT wystawione przez wskazane na nich podmioty (firmantów) dotyczą w istocie rzeczywistego obrotu złomem, jednakże dokonanego na rzecz Skarżącej przez innych dostawców ukrywających się pod każdym z ośmiu wskazanych firmantów. Zatem w oparciu o zgromadzone dowody Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej słusznie zakwestionował prawo Spółki do odliczenia podatku naliczonego w odniesieniu do transakcji sprzedaży/zakupu złomu, udokumentowanych przedmiotowymi fakturami VAT, gdyż nie odzwierciedlały one rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w tym znaczeniu, że wystawcy zakwestionowanych faktur nie byli faktycznymi dostawcami towarów w nich wyszczególnionych.”

Powyższe stwierdzenie jest sprzeczne z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a w szczególności z wyrokiem z 22 października 2015 r. w sprawie [C-277/14 PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek](#) przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi (wyrok omówiono poniżej).

Z treści uzasadnienia powyższego wynika jednoznacznie, że decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie podjęta została wbrew prawu obowiązującemu w krajach należących do Unii Europejskiej. Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Wykres 12. Kolejność decyzji w sprawie podatkowej za 2007 r.

Harmonogram postępowania dotyczącego rozliczeń podatku VAT za 2007 r.

źródło: DROP S.A.

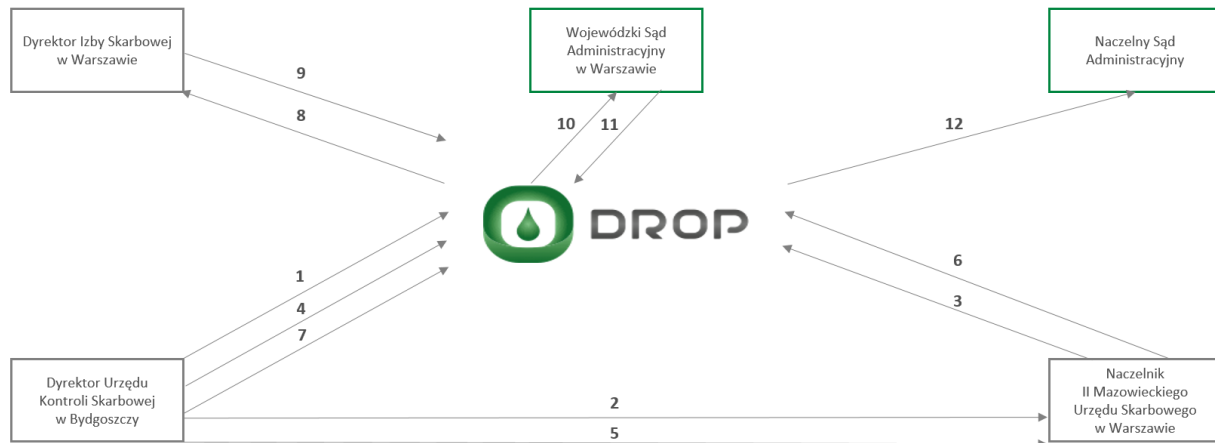
Spółka wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o wstrzymanie decyzji za 2007 r. W dniu 16 września 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie decyzji. W dniu 28 października 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił zawiesić postępowanie sądowe ([III SA/Wa 2212/15](#)) w związku z tym, że

„w przedmiotowej sprawie zaistniała przesłanka z art. 125 § 1 P.p.s.a., gdyż wskazany we wniosku przepis tj. art. 70 § 6 pkt 1 O.p., którego zgodność z Konstytucją RP poddana została kontroli Trybunału Konstytucyjnego, stanowił podstawę prawną wydanej w niniejszej sprawie decyzji. W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 125 § 1 pkt 1 P.p.s.a., zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o sygn. akt. K 31/14”

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2009 i 2010 r.

12 stycznia 2011 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął postępowanie kontrolne w DROP S.A. za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r.

Rysunek 3. Schemat decyzji organów podatkowych w zakresie podatku od towarów i usług za lata 2009 - 2010

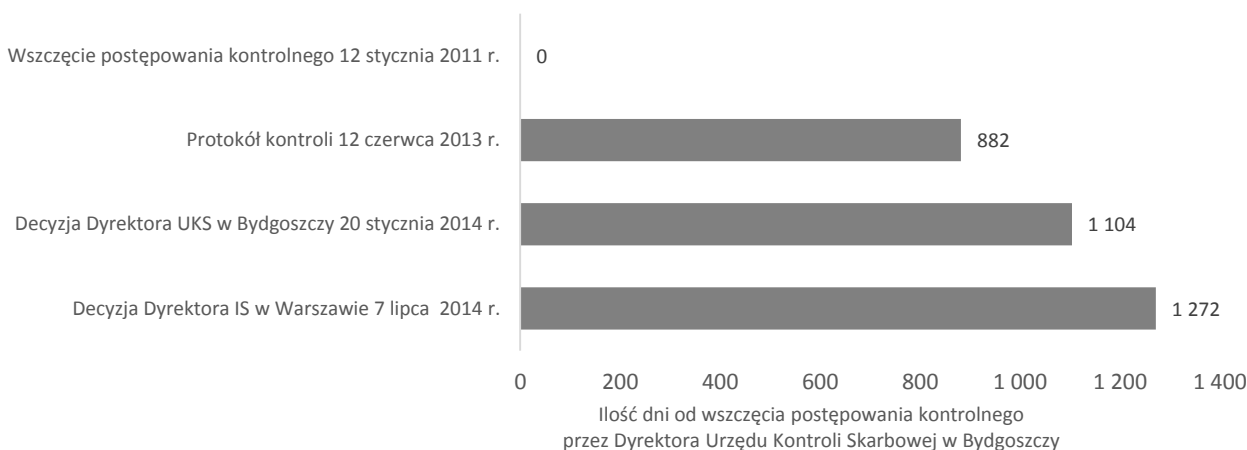

- 1- wszczęcie postępowania kontrolnego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy (12 stycznia 2011 r.)
- 2- wniosek o zabezpieczenie do Naczelnika II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie (luty 2011 r.)
- 3- wydanie decyzji zabezpieczającej przez Naczelnika II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na kwotę 9.5 mln złotych (31 marca 2011 r.)
- 4- wydanie protokołu kontroli przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy (12 czerwca 2013 r.)
- 5- wniosek o zabezpieczenie do Naczelnika II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie (czerwiec 2011 r.)
- 6- wydanie decyzji zabezpieczającej przez Naczelnika II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na kwotę 90 mln złotych (4 lipca 2013 r.)
- 7- wydanie decyzji przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy (20 stycznia 2012 r.)
- 8- odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy do Dyrektora Izby Skarbowej (20 lutego 2014 r.)
- 9- utrzymanie decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy przez Dyrektora Izby Skarbowej (7 lipca 2014 r.)
- 10- skarga na decyzję Dyrektora IS do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (22 sierpnia 2014 r.)
- 11- oddalenie skargi DROP S.A. przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (19 maja 2015, 9 grudnia 2015)
- 12- skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego

12 czerwca 2013 r. Urząd Kontroli Skarbowej sporządził protokół z kontroli w DROP S.A. za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r. W dniu 20 stycznia 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydał decyzję w której orzekł kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r. w wysokości 2.347.732 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z dostawcami. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy orzekł także kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2009 do maja 2010 oraz od lipca 2010 do listopada 2010 r. w wysokości 27.545.469 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z dostawcami w tym okresie. W ocenie Spółki zarzuty niedochowania należytej staranności przez DROP S.A. w kontaktach z 31 dostawcami (lista kwestionowanych dostawców -raport bieżący 1/2014/3K) złomu w latach 2009 -2010 są bezpodstawne, ponieważ relacje handlowe (procedury przyjęcia towaru, płatności) z kwestionowanymi 31 dostawcami były takie same, jak w przypadku kilkuset innych (niekwestionowanych) dostawców z tego okresu. Pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy prowadząc kontrole w DROP S.A. przez ponad 3 lata nie przeprowadzili podstawowego dowodu, czyli nie sprawdzili, czy transakcje z kwestionowanymi dostawcami "odbiegały od okoliczności lub warunków zwykle występujących w obrocie tymi towarami, w szczególności jeżeli cena za dostarczone podatnikowi towary była bez uzasadnienia ekonomicznego niższa od ich wartości rynkowej". Ceny nabycia towaru od 31 kwestionowanych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dostawców były takie same, jak ceny nabycia towaru od kilkuset dostawców niekwestionowanych.

Wykres 13. Kolejność decyzji i wyroków w sprawie podatkowej za 2009-2010 r.

Harmonogram postępowania dotyczącego rozliczeń podatku VAT za 2009-2010 r.

źródło: DROP S.A.

Spółka złożyła odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. 7 lipca Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzje Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 20 stycznia 2014 r. 22 sierpnia 2014 r. Spółka złożyła skargi na decyzje Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W dniu 26 marca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r. postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji ([III SA/Wa 2937/14 - Postanowienie WSA w Warszawie](#)).

W dniu 16 czerwca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 r. wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca do listopada 2010 r. postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji ([III SA/Wa 3010/2014 – Postanowienie WSA w Warszawie](#)).

W dniu 19 maja 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą czerwca 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 2 347 732 złotych ([III SA/Wa 2937/14](#)). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka w dniu 14 sierpnia 2015 r. złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 9 grudnia 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą podatku VAT za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca 2010 r. do listopada 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 27.545.469 złotych ([III SA/Wa 3010/14](#)). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Decyzje zabezpieczające potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług

20 października 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku DROPS S.A. kwotę 2 223 739 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe DROPS S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc maj 2010 r.

26 listopada 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej na wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie postanowił zabezpieczyć na majątku DROPS S.A. kwotę 3 661 643 złotych (2 447 667 należność główna + 1 183 976 odsetki) na przybliżone zobowiązania podatkowe DROPS S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za 2006 r.

7 grudnia 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej na wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie postanowił zabezpieczyć na majątku DROPS S.A. kwotę 6 178 581 złotych (4 365 914 należność główna + 1 812 667 odsetki) na przybliżone zobowiązania podatkowe DROPS S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za 2007 r.

28 grudnia 2010 r. DROPS S.A. otrzymała zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego DROPS S.A.. Zawiadomienie dotyczyło postanowienia z 20 października 2010 r. dotyczącego maja 2010 (2 223 739 zł) i roku 2007 (6 178 581 zł).

21 stycznia 2011 r. DROPS S.A. otrzymała zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego DROPS S.A.. Zawiadomienie dotyczyło kwestionowanych faktur za 2006 r.

31 stycznia 2011 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku DROPS S.A. kwotę 4 430 573 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe DROPS S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2009 r.

31 marca 2011 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku Spółki kwotę 9 503 618 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe Spółki z tytułu podatku od towarów i usług za luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad 2009 r. oraz styczeń, luty, marzec, kwiecień i sierpień 2010 r.

Do wszystkich decyzji zabezpieczających potencjalne zaległości podatkowe z tytułu VAT wydanych przez Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie spółka DROPS S.A. złożyła odwołania do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy wszystkie decyzje zabezpieczające Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie. W związku z tym spółka złożyła na wszystkie utrzymane decyzje skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

25 stycznia 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za maj 2010 ([III SA/Wa 1369/11](#)). W uzasadnieniu Sąd stwierdził między innymi, że:

„Należy podkreślić, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie stanowi podstawy do stwierdzenia, że Skarżąca posiada zaległości podatkowe, jak również, że zagrożone jest zaspokojenie potencjalnych należności podatkowych wynikających z innych postępowań prowadzonych przez organy podatkowe.”

13 marca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za 2006 ([III SA/Wa 1312/11](#)) i 2007 ([III SA/Wa 1311/11](#)). W uzasadnieniu wyroku III SA/Wa 1312/11 Sąd stwierdził między innymi, że:

„Sąd w świetle powyższych stwierdzeń uznaje, że w rozpoznawanej sprawie organy podatkowe obu instancji nie podjęły niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, nie zebrały w sposób wystarczający materiału dowodowego.”

11 czerwca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za 2009 i 2010 rok ([III SA/Wa 2531/11](#)). W uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdził między innymi:

„Brak oceny przesłanki istnienia uzasadnionej obawy, że zobowiązanie podatkowe nie zostanie wykonane w odniesieniu do sytuacji finansowej Skarżącej czyni zasadnym również zarzut naruszenia zasady prowadzenia postępowania podatkowego w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych (art. 121 § 1 Ordynacji podatkowej).”

30 października 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za grudzień 2009 ([III SA/Wa 66/12](#)). W uzasadnieniu Sąd stwierdził między innymi, że:

“Dokonując zabezpieczenia organ powinien także starannie rozważyć, czym - w kontekście panujących na rynku gospodarczym warunków - skutkować może pozbawienie podatnika możliwości dysponowania określonym majątkiem, zwykle do czasu zakończenia postępowania podatkowego. O ile podatnik jest podmiotem funkcjonującym w obrocie gospodarczym bez szczególnych zakłóceń, regulującym swoje zobowiązania, prawdopodobieństwo obawy o przyszłe wykonanie zobowiązania podatkowego powinno być analizowane także w kontekście możliwości przyszłego uregulowania ewentualnych zaległości podatkowych w ramach standardowego działania takiego podatnika.”

Pięć wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie uchylających decyzje zabezpieczające z przełomu 2010 i 2011 roku jednoznacznie wskazują, że zarówno Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie jak i Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie wydali decyzje z naruszeniem prawa (organy podatkowe nie złożyły skarg kasacyjnych do Naczelnego Sądu Administracyjnego).

21 czerwca 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w związku ze sporządzeniem protokołów kontroli podatkowych złożył wniosek o zabezpieczenie na majątku DROPS S.A. „przewidywanych kwot zobowiązań podatkowych” z tytułu podatku VAT w łącznej wysokości 75 123 086 złotych. Wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy obejmował 3 strony.

4 lipca 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt 2 i 3, art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt 2 oraz 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa postanowił zabezpieczyć na majątku DROPS S.A. 90 759 359,00 złotych na potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług za okres 02-12/2009 oraz 01-11/2010 r. wraz z odsetkami za zwłokę.

5 sierpnia 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie (w arkuszu odwoławczym) wnioskował do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie o uchylenie wydanej 4 lipca 2013 r. decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie stwierdził:

„Naczelnik tut. Urzędu, celem realizacji zasady zaufania do organów podatkowych przejawiającej się w obiektywnej trosce o zapewnienie wszystkim podmiotom konstytucyjnej gwarancji równości wobec prawa, wnosi jak w pkt 5.”

W pkt. 5 Naczelnik wnioskował do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie o uchylenie decyzji.

29 listopada 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy o informację na temat stanu postępowania kontrolnego w DROPS S.A.

5 grudnia 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy poinformował Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie, że w związku z niedochowaniem przez DROPS S.A. należytej staranności potencjalne zaległości podatkowe DROPS S.A. z tytułu VAT za lata 2009 – 2010 wynoszą 29 830 200,48 złotych.

7 stycznia 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie postanowił utrzymać decyzję zabezpieczającą Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z 4 lipca 2013 r. na 90,7 mln złotych, pomimo wniosku Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie o uchylenie decyzji.

10 stycznia 2014 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do banku Pekao S.A. o zabezpieczeniu na wszystkich rachunkach prowadzonych na rzecz DROPS S.A. 90,7 mln złotych mimo posiadanej wiedzy, że potencjalne zaległości DROPS S.A. z tytułu VAT zgodnie z informacją Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 5 grudnia wynoszą poniżej 30 mln złotych.

11 marca 2014 r. Spółka otrzymała decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, mocą której organ umorzył wznowione postępowanie w przedmiocie zabezpieczenia na majątku DROPS S.A. przybliżonej kwoty zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za okres od lutego 2009 r. do listopada 2010 r., wraz z należnymi odsetkami, w łącznej wysokości 90.759.359,00 złotych, z uwagi na wygaśnięcie z mocy prawa (wydanie decyzji 20 stycznia 2014 r. przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy) decyzji zabezpieczeniowej Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z dnia 4 lipca 2013 r. (komunikat bieżący 29/2013).

17 marca 2014 r. Naczelnik II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie działając na podstawie art. 42 § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) w celu zabezpieczenia potencjalnych zobowiązań wobec budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług wynikających z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. ustanowił zastawy skarbowe na udziałach DROPS Finance Sp. z o.o. oraz DROPS Sp. z o.o. Zastaw skarbowy wygasa lub podlega wykreśleniu z Rejestru Zastawów Skarbowych w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w art. 42 § 5 i art. 42a ustawy Ordynacja podatkowa.

Instrukcja Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dotycząca kontroli podatników zajmujących się obrotem złomem

Pod koniec 2009 roku prawdopodobnie pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy bez wiedzy i danych statystycznych o branży recyklingu przygotowali dokument „Program kontroli koordynowanej. Kontrola podatników dokonujących obrotu złomem. Warszawa/Bydgoszcz styczeń 2010” („Instrukcja”). W styczniu 2010 roku (data na Instrukcji: 08.01.2010) dokument został zatwierdzony przez Zastępcę Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów (treść instrukcji – komunikat bieżący [19/2013](#)). Instrukcja rozesłana została do 16 urzędów kontroli skarbowej w Polsce. Koordynatorem realizacji kontroli zgodnie z Instrukcją został Naczelnik Wydziału Kontroli Podatkowej w Urzędzie Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy.

Na stronie 21 Instrukcji w założeniach organizacyjnych między innymi wskazano:

„W kontroli uczestniczy 16 urzędów kontroli skarbowej, przy czym punktem wyjścia są urzędy kontroli skarbowej właściwe dla siedzib beneficjentów wskazanych na str. 9 i 10 niniejszego programu, tj.:

Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy,

Urząd Kontroli Skarbowej w Katowicach,

Urząd Kontroli Skarbowej w Krakowie,

Urząd Kontroli Skarbowej w Poznaniu,

Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie (realizuje Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy).”

Na przełomie 2009 i 2010 roku autorzy Instrukcji wskazali, że DROPO S.A. będzie kontrolowany przez Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy. Kontrolę w DROPO S.A. Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął dopiero 12 stycznia 2011 roku (rok po podpisaniu Instrukcji w Ministerstwie Finansów).

Instrukcja zawierała zasady gromadzenia materiału dowodowego, które powinny budzić obawy każdego obywatela państwa demokratycznego:

„Trzeba wziąć pod uwagę, iż tylko wielokrotne przesłuchania tych samych osób, zadawanie szczegółowych i w istocie tych samych, choć odmiennie sformułowanych pytań oraz przesłuchania różnych osób mogą doprowadzić do ujawnienia prawdy lub znalezienia podstaw do zweryfikowania wiarygodności świadka.

Gromadzenie kompletnego materiału dowodowego. Każdy kolejny dowód potwierdzający stanowisko kontrolujących jest zawsze pożądany i należy go przeprowadzić.”

W podsumowaniu jednej z opinii prawnych dotyczącej zgodności z prawem dokumentu Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy autorzy opinii stwierdzili:

“Stworzony przez Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy Program kontroli koordynowanej stanowi jaskrawy przykład rażących naruszeń elementarnych zasad obowiązujących w polskim systemie prawa podatkowego. W samych założeniach Programu organ nie ukrywa negatywnego stosunku do podmiotów trudniących się obrotem złomem, a także nie pozostawia wątpliwości co do braku jakiegokolwiek obiektywizmu w niniejszej sprawie. Biorąc pod uwagę fakt, że przedmiotowy dokument będzie miał bezpośredni wpływ na prowadzone postępowania kontrolne, albowiem w samym tytule oraz założeniach zawiera stwierdzenie, iż ma stać się modelowym podręcznikiem kontroli podatników dokonujących obrotu złomem, można z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że zawarte w nim naruszenia obowiązujących przepisów prawa zostaną transponowane do prowadzonych na jego podstawie postępowań kontrolnych.

W demokratycznym państwie prawa wydaje się nieprawdopodobne, aby organ kontroli skarbowej przeprowadzał kontrolę na podstawie dokumentu, zawierającego a priori przyjęty wynik kontroli, oczywiście negatywny dla podatnika. Program kontroli skarbowej powinien zawierać ogólne wytyczne, dotyczące prowadzonych postępowań, jednak niewyobrażalnym jest, by zawierał gotowe tezy i rozstrzygnięcia, pod których kątem prowadzone ma być postępowanie. Prowadzi to nie tylko do naruszenia obowiązujących na gruncie polskiego prawa podatkowego zasad postępowania, ale podważa istnienie demokratycznego porządku prawa.”

Kontrole podatkowe realizowane przez Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie i Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w DROPO S.A. prowadzone były zgodnie z wyżej wymienioną Instrukcją. Pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy przeprowadzali tylko dowody potwierdzające tezę, że pracownicy Spółki nie dochowali należytej staranności w kontaktach z dostawcami. Prawie wszystkie wnioski Spółki o przeprowadzenie dowodów były odrzucane, w szczególności wnioski dotyczące ustalenia standardów działalności branży recyklingu metali nieżelaznych w 2009 i 2010 r.

Powyższą tezę potwierdza dokument Departamentu Kontroli Skarbowej Ministerstwa Finansów „Zadania urzędów kontroli skarbowej na rok 2011”. Na stronie 14 powyższego dokumentu znalazło się następujące zalecenie dla pracowników kontroli skarbowej:

„Do kontroli należy typować podmioty działające nie dłużej niż kilka miesięcy, aby na wczesnym etapie przestępczej działalności wyeliminować źródło fikcyjnych faktur, uniemożliwić kontynuowanie procedury i zebrać materiał dowodowy pozwalający na zakwestionowanie transakcji u beneficjentów nieuprawnionych korzyści. Przed wszczęciem kontroli, wskazana jest współpraca z urzędami skarbowymi, które w toku czynności sprawdzających mogą uzyskać rejestry sprzedaży i zakupów, których analiza pozwoli na potwierdzenie zasadności uruchomienia kontroli,

a także może dostarczyć wystarczających przesłanek dla przeprowadzenia działań w trybie przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa i uzyskania zgody prokuratora na przeszukania. Należy liczyć się z tym, że kontrole te nie przyniosą bezpośredniego skutku finansowego, w postaci wpłaty (bark majątku), jednakże zebrane dowody winny posłużyć do zakwestionowania transakcji u beneficjentów, u których już istnieje możliwość ściągnięcia należności.”

Z przytoczonego fragmentu dokumentu jednoznacznie wynika, że działania pracowników kontroli skarbowej miały się skupiać na zakwestionowaniu dostaw (odliczenia podatku VAT) u podatnika posiadającego środki finansowe. Zgromadzona dokumentacja podczas kontroli w DROPS S.A. nie pozostawia wątpliwości, że zalecenie Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów było ściśle przestrzegane z pogwałceniem podstawowych praw zawartych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – ordynacja podatkowa takich jak:

Art. 120.

Organy podatkowe działają na podstawie przepisów prawa.

Art. 121. § 1.

Postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych.

Art. 122.

W toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym.

W przypadku kontroli w DROPS S.A. urzędy kontroli skarbowej podejmowały tylko takie działania, które służyły wydaniu niekorzystnych decyzji dla Spółki. Organy podatkowe odrzuciły wszystkie wnioski dowodowe, które miały służyć dokładnemu wyjaśnieniu stanu faktycznego (przykład: organy podatkowe odrzuciły wszystkie wnioski o przesłuchanie lub dołączenie przesłuchań z innych kontroli pracowników innych podmiotów do których również dostarczali kwestionowani w DROPS S.A. kontrahenci).

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 października 2015 r. w sprawie C-277/14

W dniu 22 października 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) wydał wyrok w sprawie [C-277/14 w postępowaniu PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek](#) przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi. Według opublikowanego wyroku:

„17 W 2004 r. PPUH Stehcemp przeprowadziła szereg transakcji nabycia oleju napędowego, który wykorzystywała w ramach swojej działalności gospodarczej. Faktury dotyczące nabycia paliwa zostały wystawione przez Finnet sp. z o.o. (zwaną dalej „Finnetem”). PPUH Stehcemp dokonała odliczenia naliczonego podatku VAT z tytułu nabycia paliwa.

18 W wyniku kontroli podatkowej decyzją z dnia 5 kwietnia 2012 r. organ podatkowy odmówił jej prawa do odliczenia tego podatku VAT na tej podstawie, że faktury dotyczące nabycia paliwa zostały wystawione przez podmiot nieistniejący.

19 Decyzją z dnia 29 maja 2012 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi utrzymał powyższą decyzję w mocy na tej podstawie, że w świetle kryteriów określonych w rozporządzeniu z dnia 27 kwietnia 2004 r. należało uznać Finnet za podmiot nieistniejący, który nie mógł dokonać dostaw towarów. Ustalenie dotyczące nieistnienia spółki Finnet zostało oparte na szeregu okoliczności, w szczególności na fakcie, że nie była ona zarejestrowana do celów podatku VAT, nie składała deklaracji podatkowych i nie płaciła podatków. Ponadto spółka ta nie ogłaszała rocznych sprawozdań finansowych i nie posiadała koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Nieruchomość wskazana w rejestrze handlowym jako siedziba spółki była zdewastowana w stopniu uniemożliwiającym prowadzenie tam jakiegokolwiek działalności gospodarczej. Wreszcie wszelkie

próby skontaktowania się ze spółką Finnet bądź osobą wpisaną do rejestru jako jej prezes okazały się bezskuteczne.

20 PPUH Stehcemp wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 29 maja 2012 r. Skarga ta została oddalona na tej podstawie, że spółka Finnet była podmiotem nieistniejącym w momencie dokonywania transakcji będących przedmiotem postępowania głównego, a PPUH Stehcemp nie wykazała dochowania należytej staranności, bowiem nie upewniła się, czy transakcje te nie wiążą się z popełnieniem przestępstwa.

21 PPUH Stehcemp wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w której postawiła zarzut naruszenia art. 86 ust. 1 i art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy o VAT w związku z art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy.”

Z powyższego wynika, że właściwy dla PPUH Stehcemp Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z 23 października 2012 r. odrzucił skargę (I SA/Łd 910/12). Naczelny Sąd Administracyjny rozpatrujący skargę kasacyjną PPUH Stehcemp 6 marca 2014 r. wystąpił do TSUE z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

1) Czy art. 2 pkt 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 i 2 Szóstej Dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (1) (dalej: Szósta dyrektywa) należy interpretować w ten sposób, że czynność, dokonywana w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, w której ani podatnik, ani organy podatkowe nie są w stanie ustalić tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru, jest dostawą towarów?

2) W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy art. 17 ust. 2 lit. a), art. 18 ust. 1 lit. a) oraz art. 22 ust. 3 Szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na których podstawie, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, podatek nie może być odliczony przez podatnika z uwagi na to, że faktura została wystawiona przez podmiot, który nie był rzeczywistym dostawcą towaru i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru oraz zobowiązania go do zapłaty podatku, bądź określenia osoby zobowiązanej za wystawienie faktury na podstawie art. 21 ust. 1 lit. c) Szóstej dyrektywy?

TSUE w wydanym w dniu 22 października 2015 r. wyroku stwierdził między innymi, co następuje:

„49 Natomiast jeżeli określone w szóstej dyrektywie materialne i formalne przesłanki powstania prawa do odliczenia zostały spełnione, niezgodne z zasadami funkcjonowania prawa do odliczenia przewidzianymi przez tę dyrektywę jest sankcjonowanie odmową możliwości skorzystania z tego prawa podatnika, który nie wiedział i nie mógł wiedzieć, że w ramach danej transakcji dostawca dopuścił się przestępstwa lub że inna transakcja wchodząca w skład łańcucha dostaw, wcześniejsza lub późniejsza w stosunku do tej, której dokonał ów podatnik, została zrealizowana z naruszeniem przepisów o podatku VAT (zob. podobnie wyroki: Optigen i in., C- 354/03, C- 355/03 i C- 484/03, EU:C:2006:16, pkt 51, 52, 55; Kittel i Recolta Recycling, C- 439/04 i C- 440/04, EU:C:2006:446, pkt 44–46, 60; a także Mahagében i Dávid, C- 80/11 i C- 142/11, EU:C:2012:373, pkt 44, 45, 47).

50 Właściwe organy podatkowe, które stwierdziły przestępstwa lub nieprawidłowości, jakich dopuścił się wystawca faktury, są zobowiązane wykazać, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od odbiorcy faktury, aby dokonał ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów odbiorca wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja mająca stanowić podstawę prawa do odliczenia wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku VAT, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego (zob. podobnie wyroki: Bonik, C- 285/11, EU:C:2012:774, pkt 45; ŁWK – 56, C- 643/11, EU:C:2013:55, pkt 64).

51 Określenie działań, jakich w konkretnym wypadku można w sposób uzasadniony oczekiwać od podatnika, który zamierza skorzystać z prawa do odliczenia podatku VAT, w celu upewnienia się, że dokonywane przez niego transakcje nie wiążą się z popełnieniem przestępstwa przez podmiot działający na wcześniejszym etapie obrotu, zależy przede wszystkim od okoliczności rozpatrywanej sprawy (zob. wyrok Mahagében i Dávid, C- 80/11 i C- 142/11, EU:C:2012:373, pkt 59; a także postanowienie Jagiełło, C- 33/13, EU:C:2014:184, pkt 37).

52 Nawet jeśli taki podatnik, gdy posiada informacje pozwalające podejrzewać istnienie nieprawidłowości lub przestępstwa, może być zobowiązany do uzyskania informacji o podmiocie, od którego zamierza nabyć towary lub usługi, aby upewnić się co do jego wiarygodności, to jednak organy podatkowe nie mogą w sposób generalny wymagać, żeby podatnik ten badał, czy wystawca faktury za towary lub usługi, których odliczenie ma dotyczyć, dysponuje danymi towarami i jest w stanie je dostarczyć oraz czy wywiązuje się z obowiązku złożenia deklaracji i zapłaty podatku VAT, w celu upewnienia się, że podmioty działające na wcześniejszych etapach obrotu nie dopuszczają się nieprawidłowości lub przestępstwa, albo żeby podatnik ten posiadał potwierdzające to dokumenty (zob. podobnie wyroki: Mahagében i Dávid, C- 80/11 i C- 142/11, EU:C:2012:373, pkt 60, 61; Stroj trans, C- 642/11, EU:C:2013:54, pkt 49; a także postanowienie Jagiełło, C- 33/13, EU:C:2014:184, pkt 38, 39).

53 W świetle powyższych rozważań na przedstawione pytania należy odpowiedzieć, iż przepisy szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak w postępowaniu głównym, które odmawiają podatnikowi prawa do odliczenia podatku VAT należnego lub zapłaconego od dostarczonych mu towarów z uwagi na to, iż faktura została wystawiona przez podmiot, który w świetle kryteriów przewidzianych przez te przepisy należy uważać za podmiot nieistniejący i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towarów, chyba że zostanie wykazane, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od podatnika ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż rzeczona dostawa wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku VAT, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.”

TSUE w powyższym wyroku nie pozostawił wątpliwości, że podatnik ma prawo do odliczenia zapłaconego podatku VAT od faktury dostawcy, bez względu na fakt, czy towar w rzeczywistości był własnością wystawcy faktury, czy innego podmiotu, który posłużył się wystawcą faktury jako dostawcy towaru w celu dokonania oszustwa podatkowego.

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 3 czerwca 2014 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2005 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez tą firmę nie został przez nią sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tych faktur. Taka jest również linia orzecznictwa sądów administracyjnych. Fakt wystawienia faktury przez podmiot, który nie dysponuje uprawnieniem do przeniesienia własności towaru na nabywcę, a jedynie firmuje przekazanie towaru nabywcy z niewiadomego źródła, nie skutkuje u jej wystawcy obowiązkiem podatkowym w tym podatku, a tym samym nie daje odbiorcy tej faktury prawa do odliczenia podatku w niej wykazanego (por. wyrok WSA I SA/Go 732/10). Jedynie faktury odzwierciedlające rzeczywiste nabycie towarów i usług od podmiotów wskazanych w tych fakturach jako ich sprzedawcy mogą stanowić podstawę do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony określony w tych fakturach.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2006 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez ww. podmioty gospodarcze nie został przez te firmy sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikających z tych faktur.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 26 lutego 2015 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2007 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez ww. podmioty gospodarcze nie został przez te firmy sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tych faktur.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2009 - 2019 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„Zatem podstawę do dokonania odliczenia podatku naliczonego może stanowić wyłącznie faktura odzwierciedlająca faktyczne zdarzenie gospodarcze w aspekcie podmiotowym, przedmiotowym oraz ilościowym. Oznacza to, iż faktura musi potwierdzać, że w rzeczywistości doszło do dostawy towarów lub świadczenia usług pomiędzy konkretnymi podmiotami, w zakresie ściśle określonego towaru lub usługi oraz w zakresie ilości danego towaru lub usługi. (por. wyrok NSA z dnia 21 lutego 2013 r., sygn.. akt I FSK 212/12).”

Wszystkie wydane decyzje dla DROP S.A. przez organy podatkowe dotyczące podatku VAT są sprzeczne z wykładnią prawa wspólnotowego w zakresie podatku VAT dokonaną w dniu 22 października 2015 r. przez TSUE.

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 maja 2015 r. (III SA/Wa 2937/14) dotyczącego skargi Spółki na decyzję za czerwiec 2010 r. między innymi stwierdzono, że:

„Odnosząc te ogólne uwagi do zarzutów zawartych w skardze, stwierdzić należy, że dowody zebrane przez organ kontroli skarbowej pozwoliły w sposób jednoznaczny na stwierdzenie, że faktury wystawione przez 15 kwestionowanych kontrahentów Spółki nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji. Rację należy przyznać organowi, który wskazał, że skoro stwierdzono, iż ww. podmioty wystawiały fikcyjne faktury to już z tego względu faktury te nie mogą stanowić podstawy do odliczeń na podstawie art. 86 ust. 1 i art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT. Uzasadnione zatem było stwierdzenie, że Spółce nie przysługuje prawo do odliczeń z zakwestionowanych faktur. Takie prawo nie przysługuje, jeżeli transakcje, z których wynika to prawo, stanowią nadużycie. Zatem w sposób uprawniony organ uznał, że skoro dowiedziono, iż faktury wystawione przez ww. 15 kontrahentów Spółki nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji, Skarżąca nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego od należnego.”

Wyrok wydany przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w dniu 19 maja 2015 r. jest sprzeczny z wydaną interpretacją prawa wspólnotowego przez TSUE w wyroku z dnia 22 października 2015 r. w sprawie C-277/14.

Informacje o zawarciu przez emitenta lub jednostkę od niego zależną jednej lub wielu transakcji z podmiotami powiązаныmi, jeżeli pojedynczo lub łącznie są one istotne i zostały zawarte na innych warunkach niż rynkowe

W I półroczu 2016 r. DROP S.A. (oraz spółki zależne) nie zawarła istotnych transakcji z podmiotami powiązаныmi na innych warunkach niż rynkowe.

Informacje o udzieleniu przez emitenta lub przez jednostę od niego zależną poręczeń kredytu lub pożyczki - łącznie jednemu podmiotowi lub jednostce zależnej od tego podmiotu, jeżeli łączna wartość istniejących poręczeń lub gwarancji stanowi równowartość co najmniej 10% kapitałów własnych emitenta

W I półroczu 2016 r. Spółka lub podmioty od niej zależne nie udzieliły gwarancji lub poręczeń, które w sumie stanowiłyby 10% kapitałów własnych emitenta.

Inne informacje, które zdaniem emitenta są istotne dla oceny jego sytuacji kadrowej, majątkowej, finansowej, wyniku finansowego i ich zmian, oraz informacje, które są istotne dla oceny możliwości zobowiązań przez emitenta

W I półroczu 2016 r. nie nastąpiły oprócz opisanych powyżej istotne wydarzenia w działalności Grupy Kapitałowej DROPS S.A.

Czynniki, które w ocenie emitenta będą miały wpływ na osiągnięte przez niego wyniki w perspektywie co najmniej kolejnego półrocza

W perspektywie najbliższych miesięcy decydującym czynnikiem na osiągane wyniki Grupy DROPS S.A. będą oczekiwania przedsiębiorstw w kraju i za granicą odnośnie koniunktury w gospodarce w drugiej połowie 2016 r. i początku 2017 r. Gwałtowne spadki cen metali nieżelaznych pod koniec 2015 r. przełożyły się na mniejszą ilość odpadów na rynku, co zmniejszy realizowaną marżę na sprzedaży.

Bardzo istotnym czynnikiem będą wyroki sądów administracyjnych w zakresie decyzji podatkowych. Przełomem w kwestii postępowań podatkowych toczących się wobec DROPS S.A. jest wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 21 czerwca 2012 roku w sprawach połączonych **C-80/11** (Mahageben kft) i C-142/11 (Peter David). Sędziowie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku stwierdzili, że:

„61 Jednakże organy podatkowe nie mogą w sposób generalny wymagać, by podatnik zamierzający skorzystać z prawa do odliczenia podatku VAT badał, czy wystawca faktury za towary lub usługi, których odliczenie ma dotyczyć, jest podatnikiem, czy dysponuje towarami będącymi przedmiotem transakcji i jest w stanie je dostarczyć oraz czy wywiązuje się z obowiązku złożenia deklaracji i zapłaty podatku VAT, w celu upewnienia się, że podmioty działające na wcześniejszych etapach obrotu nie dopuszczają się nieprawidłowości lub przestępstwa, albo żeby podatnik ten posiadał potwierdzające to dokumenty.”

28 lutego 2013 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał Postanowienie w sprawie łotewskiej spółki Forwards (C-563/11), w którym TSUE stwierdził, że:

„38 Natomiast niezgodne z zasadami funkcjonowania prawa do odliczenia przewidzianymi w szóstej dyrektywie jest sankcjonowanie odmową możliwości skorzystania z tego prawa podatnika, który nie wiedział i nie mógł wiedzieć, że w ramach danej transakcji dostawca dopuścił się przestępstwa lub że inna transakcja w łańcuchu dostaw, dokonana przed transakcją przeprowadzoną przez owego podatnika lub po niej, została dokonana z naruszeniem przepisów o podatku VAT (zob. podobnie w szczególności ww. wyroki z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie Optigen i in., C 354/03, C 355/03 i C 484/03, Zbiór I 483, pkt 52 i 55; 6 lipca 2006 r., sprawach połączonych Kittel i Recolta Recycling, C 439/04 i C 440/04, Zbiór str I- 6161, pkt 45, 46 i 60 oraz w ww. sprawie LVK - 56, pkt 60 i przytoczone tam orzecznictwo).”

6 lutego 2014 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał Postanowienie w sprawie polskiej firmy Marcina Jagiełło (C-33/13), w którym TSUE stwierdził, że:

„Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system

podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku, zmienioną dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona temu, aby podatnikowi odmówiono prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego z tytułu towarów otrzymanych przez niego, na tej podstawie, iż biorąc pod uwagę przestępstwa lub nieprawidłowości, jakich dopuścił się wystawca faktury dotyczącej tej dostawy, uznaje się, że nie została ona rzeczywiście dokonana przez rzeczonoego wystawcę, chyba że zostanie wykazane na podstawie obiektywnych przesłanek – bez wymagania od podatnika podejmowania czynności sprawdzających, które nie są jego zadaniem – iż podatnik ten wiedział lub powinien był wiedzieć, że wskazana dostawa wiąże się z przestępstwem w dziedzinie podatku od wartości dodanej, co ustalić powinien sąd odsyłający.”

Zgodnie z powyższymi wyrokami i postanowieniami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wszystkie postępowania podatkowe prowadzone wobec DROPO S.A. powinny w przyszłości skończyć pozytywnymi rozstrzygnięciami dla DROPO S.A., ponieważ każda faktura uwzględniona w księgach DROPO S.A. związana była z rzeczywistą dostawą złomu, a DROPO S.A. każdorazowo dochowała należytej staranności (zgodnie ze zgromadzonym materiałem dowodowym).

Podstawowe zagrożenia i ryzyka związane z pozostałymi miesiącami roku obrotowego

Ryzyko związane z decyzjami administracyjnymi

Spółki z Grupy Kapitałowej DROPO narażone są na decyzje organów państwowych w zakresie odpowiednich podatków płaconych przez spółki na rzecz państwa. W DROPO S.A. od 2008 r. trwały kontrole Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie związane z rozliczeniami podatku VAT za lata 2005-2007. W 2014 i 2015 r. wydane zostały decyzje wymiarowe przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie. W styczniu 2011 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął kontrolę w DROPO S.A. za okres od stycznia 2009 r. do listopada 2010 r. 20 stycznia 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydał decyzję, w której zakwestionował odliczenie przez DROPO S.A. prawie 30 mln złotych podatku od towarów i usług za miesiące od stycznia 2009 r. do listopada 2010 r.

Od 1 kwietnia 2011 roku weszła w życie ustawa wprowadzająca mechanizm samonaliczania podatku VAT od złomu. 1 października 2013 r. uległ rozszerzeniu zakres towarów objętych mechanizmem samonaliczania w podatku VAT o półprodukty z miedzi. Od 1 lipca 2015 r. mechanizmem objętych jest część półproduktów z aluminium, cynku, cyny i niklu.

Prowadzenie działalności w zakresie gospodarki odpadami wymaga zezwoleń na prowadzenie tego typu działalności w określonych lokalizacjach. W przypadku gdy stosowne pozwolenie nie zostanie uzyskane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, spółki z Grupy Kapitałowej DROPO nie mogą prowadzić działalności w określonej lokalizacji.

Ryzyko związane z cyklicznością wzrostu gospodarczego

Działalność odzyskiwania metali z odpadów jest działalnością bardzo cykliczną. Tendencje w tej działalności są ściśle powiązane zarówno z kondycją gospodarki krajowej, jak i globalnej. Według danych historycznych w okresie recesji oraz globalnego spowolnienia procentowe poziomy odzyskiwania odpadów metali oraz marże realizowane na sprzedaży są znacznie niższe od marż realizowanych w okresach szybkiego wzrostu gospodarczego. Podczas recesji lub globalnego spowolnienia gospodarczego przemysł samochodowy oraz budownictwo, które są jednym z największych dostawców odpadów metali, a jednocześnie największym odbiorcą wyrobów z metali, najbardziej zmniejszają swoją aktywność, powodując zmniejszenie popytu na stal, miedź, aluminium, cynk, ołów. Cykliczność powoduje znaczną fluktuację cen odpadów metali oraz marż. Spowolnienie gospodarcze, zarówno w Polsce, jak i na świecie może być przyczyną obniżenia marż realizowanych przez Grupę Kapitałową DROPO co może prowadzić do pogorszenia skonsolidowanych wyników finansowych.

Ryzyko związane z uzależnieniem od odbiorców

Istotnym czynnikiem mogącym mieć wpływ na działalność Grupy Kapitałowej DROPO jest uzależnienie od głównych odbiorców w zakresie podstawowych grup asortymentowych sprzedawanych towarów. W 2016 roku sprzedaż do największego odbiorcy (KGHM Metraco S.A.) stanowiła ponad 40% przychodów skonsolidowanych ogółem. Współpracę z głównymi odbiorcami regulują umowy, w których obowiązuje miesięczny okres wypowiedzenia (KGHM Metraco – roczny okres wypowiedzenia). Spółki z Grupy Kapitałowej DROPO pozostają w stałej kooperacji z partnerami z zagranicy w celu uzyskiwania korzystnych cen za sprzedawane towary w długim horyzoncie czasowym. Czasowe wstrzymanie lub zakończenie współpracy z odbiorcami, którzy posiadają znaczny wpływ na wielkość sprzedaży poszczególnych asortymentów, jak również rozwiązanie umowy przez jednego lub kilku znaczących odbiorców może mieć negatywny wpływ na wielkość przychodów ze sprzedaży ogółem, a w konsekwencji na skonsolidowane wyniki finansowe. Spółki z Grupy Kapitałowej DROPO zabezpieczają się przed negatywnymi skutkami uzależnienia od największych odbiorców poprzez nawiązywanie kontaktów handlowych z nowymi podmiotami działającymi w branży.

Ryzyko związane z niewypłacalnością odbiorców

Sprzedaż Grupy Kapitałowej DROPO realizowana jest z odroczonym terminem płatności. Brak płatności od odbiorców wskutek ich niewypłacalności może mieć negatywny wpływ na skonsolidowane wyniki finansowe. W celu zmniejszenia ryzyka niewypłacalności spółki z Grupy Kapitałowej DROPO prowadzą stały monitoring spływu należności oraz kondycji finansowej poszczególnych odbiorców. Kondycja finansowa analizowana jest na podstawie publikowanych danych kwartalnych spółek giełdowych oraz analizy bieżącej rentowności odbiorców. Grupa Kapitałowa DROPO w swojej strategii zakłada skrócenie czasu spływu należności. Spółki z Grupy Kapitałowej DROPO zabezpieczają się przed negatywnymi skutkami związanymi z niewypłacalnością odbiorców poprzez skracanie terminów płatności oraz dostarczaniem towaru tylko dla kontrahentów o wieloletniej historii działalności w branży.

Ryzyko związane z ochroną środowiska

Grupa Kapitałowa DROPO prowadząc obrót odpadami metali jest zobowiązana do zachowania stosownych norm związanych z ochroną środowiska oraz otrzymania odpowiednich pozwoleń. Spółki z Grupy Kapitałowej DROPO posiadają stosowne pozwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów. Niezachowanie wymogów lub przekroczenie pozwoleń może skutkować niemożnością dokonywania obrotu odpadami metali w poszczególnych lokalizacjach. Według oceny Zarządu ryzyko nieotrzymania przez spółki z Grupy Kapitałowej DROPO pozwoleń jest znikome. W dotychczasowej działalności spółek z Grupy Kapitałowej DROPO nie były notowane istotne problemy z dotrzymaniem obowiązujących przepisów związanych z ochroną środowiska. Spółki z Grupy Kapitałowej DROPO zabezpieczają się przed negatywnymi skutkami związanymi z przepisami związanymi z ochroną środowiska śledząc na bieżąco prace legislacyjne związane z obrotem odpadami w Polsce i Unii Europejskiej, a także rygorystycznie przestrzegając obecnych warunków określonych w uzyskanych pozwoleniach.

Ryzyko wahań w poziomie podaży i zmian cen surowców

Działalność prowadzona przez Grupę Kapitałową DROPO charakteryzuje się względną zmiennością cen surowców w stosunku do sprzedawanych towarów. Efektem tych wahań jest zmienność marż realizowanych na sprzedaży poszczególnych asortymentów. Zarząd Spółki nie może zapewnić, że uzyskiwane w dotychczasowej działalności marże będą w przyszłości kształtować się na obecnym poziomie. Zmienność poziomu uzyskiwanych marż i ryzyko z tym związane ma bardzo znaczący wpływ na wyniki finansowe Spółki. Głównym towarem w sprzedaży spółek z Grupy Kapitałowej DROPO jest miedź. Spółki z Grupy Kapitałowej DROPO zawierają głównie kontrakty sprzedażowe i zakupowe, bazujące na notowaniach cen miedzi na giełdzie w Londynie (LME). Spółki z Grupy Kapitałowej DROPO zawierają transakcje typu forward dotyczące sprzedaży metali z odbiorcami. Celem tych transakcji jest zabezpieczenie przed niekorzystnym wpływem zmian cen metali na wyniki osiągane przez spółki z Grupy Kapitałowej DROPO. Jednakże gwałtowne fluktuacje cen metali utrudniają proces zabezpieczania cen oraz przenoszenia zmian notowań metali na odbiorców. Wahanie cen surowców używanych jako baza przez spółki z Grupy Kapitałowej DROPO do ustalania cen towarów może mieć niekorzystny wpływ na skonsolidowane wyniki finansowe. Spółki z Grupy Kapitałowej DROPO zabezpieczają się przed negatywnymi skutkami zmian cen surowców poprzez dywersyfikację działalności na kilka rodzajów surowców wtórnych, których zmiany cen nie są skorelowane w krótkich okresach czasu.

Oświadczenie Zarządu w sprawie rzetelności sporządzenia sprawozdania finansowego

Według najlepszej wiedzy Zarządu półroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe i dane porównywalne sporządzone zostały zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości, odzwierciedlają w sposób prawdziwy, rzetelny i jasny sytuację majątkową i finansową Grupy Kapitałowej DROPO oraz jej wynik finansowy. Półroczne sprawozdanie z działalności Grupy Kapitałowej DROPO zawiera prawdziwy obraz rozwoju i osiągnięć oraz sytuacji Grupy Kapitałowej DROPO, w tym opis podstawowych ryzyk i zagrożeń.

Oświadczenie Zarządu DROPO S.A. w sprawie podmiotu uprawnionego do badań sprawozdań finansowych

Podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych, dokonujący przeglądu półrocznego skróconego sprawozdania finansowego, został wybrany zgodnie z przepisami prawa. Wybrany podmiot oraz biegli rewidenci, dokonujący tego przeglądu, spełniali warunki do wydania bezstronnego i niezależnego raportu z przeglądu o badanym półrocznym skróconym sprawozdaniu finansowym, zgodnie z obowiązującymi przepisami i standardami zawodowymi.

Podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych, dokonujący przeglądu półrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, został wybrany zgodnie z przepisami prawa. Wybrany podmiot oraz biegli rewidenci, dokonujący tego przeglądu, spełniali warunki do wydania bezstronnego i niezależnego raportu z przeglądu o badanym półrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, zgodnie z obowiązującymi przepisami i standardami zawodowymi.

Stanowisko Zarządu DROPO S.A. odnoszące się do wydanego przez podmiot uprawniony do badań sprawozdań finansowych raportu z przeglądu skróconego śródrocznego jednostkowego sprawozdania finansowego z zastrzeżeniem za I półrocze 2016 r.

Wydane przez organy podatkowe decyzje dotyczące podatku VAT za lata ubiegłe na kwotę przekraczającą trzydzieści milionów złotych miały i mają bardzo istotny wpływ na działalność operacyjną Spółki. Opublikowanie informacji o wydanych decyzjach spowodowały istotny spadek zaufania kontrahentów do Spółki, co przekłada się na ilość dostaw oraz wielkość realizowanej marży na sprzedaży. W ocenie Zarządu Spółki decyzje podatkowe wydane zostały zgodnie z wewnętrznymi instrukcjami („Program kontroli koordynowanej”, „Zadania urzędów kontroli skarbowej na rok 2011”), a nie obowiązującym w Polsce prawem. Spółka wielokrotnie wysyłała do organów nadzorujących organy kontrolujące Spółkę wnioski o zmianę pracowników zajmujących się kontrolą w Spółce (Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie) oraz zmianę organu kontrolującego (Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy). Wszystkie wnioski Spółki w tym zakresie nie zostały rozpatrzone pozytywnie, mimo przedstawienia merytorycznych argumentów za zmianą.

W związku z decyzjami organów podatkowych Spółka złożyła stosowne skargi na decyzje do sądów administracyjnych. Zarząd Spółki wierzy, że sądy administracyjne wyeliminują z obiegu błędne decyzje organów podatkowych, których rozstrzygnięcia nie pokrywają się ze stanem faktycznym i stanem prawnym obowiązującym w Polsce w latach, których powyższe decyzje dotyczą. Pozytywne rozstrzygnięcia sądów administracyjnych dla Spółki pozwolą w przyszłości odbudować pozycję na rynku i osiągnąć pozytywne wyniki finansowe.

Pozytywne rozstrzygnięcia w sprawach podatkowych w przyszłości umożliwią Spółce i podmiotom z grupy wykorzystanie aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego dotyczącego strat podatkowych za lata ubiegłe.

Stanowisko Zarządu DROPO S.A. odnoszące się do wydanego przez podmiot uprawniony do badań sprawozdań finansowych raportu z przeglądu skróconego śródrocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego z zastrzeżeniem za I półrocze 2016 r.

Wydane przez organy podatkowe decyzje dotyczące podatku VAT za lata ubiegłe na kwotę przekraczającą trzydzieści milionów złotych miały i mają bardzo istotny wpływ na działalność operacyjną Spółki. Opublikowanie informacji o wydanych decyzjach spowodowały istotny spadek zaufania kontrahentów do Spółki, co przekłada się na ilość dostaw oraz wielkość realizowanej marży na sprzedaży. W ocenie Zarządu Spółki decyzje podatkowe wydane zostały zgodnie z wewnętrznymi instrukcjami („Program kontroli koordynowanej”, „Zadania urzędów kontroli skarbowej na rok 2011”), a

nie obowiązującym w Polsce prawem. Spółka wielokrotnie wysyłała do organów nadzorujących organy kontrolujące Spółkę wnioski o zmianę pracowników zajmujących się kontrolą w Spółce (Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie) oraz zmianę organu kontrolującego (Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy). Wszystkie wnioski Spółki w tym zakresie nie zostały rozpatrzone pozytywnie, mimo przedstawienia merytorycznych argumentów za zmianą.

W związku z decyzjami organów podatkowych Spółka złożyła stosowne skargi na decyzje do sądów administracyjnych. Zarząd Spółki wierzy, że sądy administracyjne wyeliminują z obiegu błędne decyzje organów podatkowych, których rozstrzygnięcia nie pokrywają się ze stanem faktycznym i stanem prawnym obowiązującym w Polsce w latach, których powyższe decyzje dotyczą. Pozytywne rozstrzygnięcia sądów administracyjnych dla Spółki pozwolą w przyszłości odbudować pozycję na rynku i osiągać pozytywne wyniki finansowe.

Pozytywne rozstrzygnięcia w sprawach podatkowych w przyszłości umożliwią Spółce i podmiotom z grupy wykorzystanie aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego dotyczącego strat podatkowych za lata ubiegłe.

Opinie Rady Nadzorczej DROPS S.A. odnoszące się do wydanego przez podmiot uprawniony do badań sprawozdań finansowych raportu z przeglądu skróconego śródrocznego jednostkowego sprawozdania finansowego z zastrzeżeniem za I półrocze 2016 r. oraz raportu z przeglądu skróconego śródrocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego z zastrzeżeniem za I półrocze 2016 r. (przyjęte przez Radę Nadzorczą 26 sierpnia 2016 r.)

Wybrany przez Radę Nadzorczą DROPS S.A. niezależny biegły rewident (PKF Consult Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. k.) w sporządzonym raporcie z przeglądu skróconego śródrocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Kapitałowej DROPS oraz w raporcie z przeglądu skróconego śródrocznego jednostkowego sprawozdania finansowego DROPS S.A. za okres od 1 stycznia 2016 r. do 30 czerwca 2016 r. wskazał, że DROPS S.A. jest stroną w postępowaniach podatkowych oraz kontrolnych i że wartość zobowiązań podatkowych wynikających z wydanych decyzji na dzień sporządzenia raportów wynosi 38.6 miliona złotych. Niezależny biegły rewident nie jest w stanie przewidzieć ostatecznych rozstrzygnięć decyzji podatkowych. W ocenie niezależnego biegłego rewidenta ewentualna konieczność zapłaty wyżej wymienionej kwoty może zagrozić kontynuacji działalności DROPS S.A.

Wydane przez organy podatkowe decyzje dotyczące podatku od towarów i usług za lata ubiegłe mają bardzo duży wpływ na działalność DROPS S.A. Publikacja informacji o wydanych decyzjach doprowadziła do istotnego spadku zaufania dostawców towaru do DROPS S.A. W sumie od wydania pierwszych decyzji zabezpieczających i wymiarowych straty DROPS S.A. na działalności operacyjnej sięgają kilkudziesięciu milionów złotych (poniesione straty + utracone korzyści + brak rozwoju + strata zasobów ludzkich). Wydanie decyzji przez organy podatkowe uniemożliwiło stosowanie dźwigni finansowej w działalności Spółki. DROPS S.A. podejmuje działania prawne w celu obrony swoich praw w sądach administracyjnych. Poniżej stanowisko Rady Nadzorczej odnośnie wydanych decyzji podatkowych.

Rada Nadzorcza DROPS S.A. od wydania pierwszej decyzji podatkowej dla DROPS S.A. analizuje zasadność wydawanych decyzji podatkowych. W wydanej w dniu 3 czerwca 2014 r. decyzji przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie za poszczególne miesiące 2005 r. (druga decyzja, pierwsza decyzja z 28 września 2010 r. została uchylona przez Naczelny Sąd Administracyjny) między innymi stwierdzono:

„Fakt wystawienia faktury przez podmiot, który nie dysponuje uprawnieniem do przeniesienia własności towaru na nabywcę, a jedynie firmuje przekazanie towaru nabywcy z niewiadomego źródła, nie skutkuje u jej wystawcy obowiązkiem podatkowym w tym podatku, a tym samym nie daje odbiorcy tej faktury prawa do odliczenia podatku w niej wykazanego.”

W dniu 6 lipca 2006 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał wyrok w sprawach połączonych C-439/04 (Axel Kittel) i C-440/04 (Recolta Recycling), w którym stwierdzono:

„W przypadku gdy dostawa jest realizowana na rzecz podatnika, który nie wiedział i nie mógł wiedzieć o tym, że dana transakcja była wykorzystana do celów oszustwa, które zostało popełnione przez sprzedawcę, art. 17 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku,

zmienionej przez dyrektywę Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby przepis prawa krajowego, zgodnie z którym stwierdzenie nieważności umowy sprzedaży na mocy przepisu prawa cywilnego, który powoduje bezwzględną nieważność umowy jako sprzecznej z zasadami porządku publicznego z powodu sprzecznej z prawem kauzy po stronie sprzedawcy, powodował utratę prawa do odliczenia podatku VAT zapłaconego przez tego podatnika. W tym przypadku bez znaczenia jest to, czy nieważność ta wynika z popełnienia oszustwa w podatku od wartości dodanej, czy też powstała ona na skutek innych oszustw.”

W kolejnych latach Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydawał podobne wyroki (C-80/11 Mahageben, C-285 Bonik, C-324 Toth, C-642 Stroy trans, C-643 LVK-56, C-33/13 Jagiełło, C-277/14 PPUH Stehcemp) dotyczące utraty do odliczenia podatku VAT zapłaconego przez podatnika w przypadku nieświadomego uczestnictwa w oszustwie podatkowym.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydając wyroki dotyczące utraty odliczenia podatku VAT kierował się rzymską zasadą bona fide (Fides – u Rzymian bogini wierności i zaufania). Ideolog nowoczesnej biurokracji Max Weber w następujących słowach opisywał powyższą zasadę:

„Zarówno dla prawa handlowego, jak i prawa odnoszącego się do klientów należy pojęcie bardzo ważne dla późniejszego rozwoju prawa: fides. Obejmowała ona w osobliwy sposób, z jednej strony, obowiązki wynikające ze stosunków czci, a z drugiej strony, jako fides bona, dobrą wiarę i uczciwość czysto interesownych stosunków.” (Weber M., 2002, *Gospodarka i społeczeństwo*, PWN, Warszawa, s. 534).

Argumentacja przedstawiona w decyzji za 2005 r. powtórzona została przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie także w decyzji za 2006 r. i 2007 r. Podobna argumentacja zastosowana została przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy, który w decyzji za poszczególne miesiące 2009 r. i 2010 r. stwierdził:

„Odnosząc wnioski wynikające z analizy prawnej do stanu faktycznego ustalonego w postępowaniu kontrolnym wskazać należy, że żaden z kontrahentów Spółki będących przedmiotem zainteresowania organu kontroli skarbowej nie był w rzeczywistości dysponentem towaru, który został wskazany na fakturach, na których to dokumentach są opisani jako ich wystawcy (dostawcy towaru). Przedmioty te nie weszły w posiadanie towaru i nie dokonały w rzeczywistości czynności opodatkowanych VAT na rzecz DROPS S.A.” Organy podatkowe stoją na stanowisku, że jeżeli dostawca DROPS S.A. posłużył się we własnych rozliczeniach fakturami od podmiotów, które nie były w rzeczywistości dostawcami towaru, to znaczy, że dostawca DROPS S.A. nie nabył towaru i w związku z tym mimo dostawy towaru do Spółki, Spółka nie może odliczyć zapłaconego podatku VAT. Powyższe stanowisko stoi w jawnej sprzeczności z rzymską tradycją prawną oraz wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Argumentacja urzędów kontroli skarbowej przypomina „imitatorstwo doprowadzające do sprzeczności, a należące do części dwulicowej wywołania mniemania, która należy do stwarzania złudnych wyglądów, wyróżnionego w stwarzaniu wizerunków, w umiejętności nie boskiej, lecz ludzkiej, rodzaj twórczości wyróżniony w dziedzinie słów jako jej cząstka kuglarska.” (Platon, 2005, *Dialogi t. II. Sofista*, Wydawnictwo Antyk, Kęty, s. 500). W szczególności powyższa opinia największego filozofa kultury zachodniej jest aktualna do zarzutu organów podatkowych, że „co najmniej od 2005 r. wiadomo, iż w obrocie złomem działa wiele podmiotów, które tylko wystawiając nierzetelne faktury starają się udokumentować obrót tymi towarami, w sytuacji, gdy źródło pochodzenia złomu jest nieznane, a w każdym razie inne od deklarowanego.” W powyższym kontekście trudno znaleźć uzasadnienie na fakt, że dopiero z dniem 1 kwietnia 2011 r. w Polsce wprowadzono odwrotne obciążenie w rozliczeniach podatku VAT w obrocie złomem, chociaż powyższy mechanizm w innych krajach Unii Europejskiej stosowany był od początku XXI wieku (Bułgaria, Rumunia – od 1 stycznia 2008 r.).

W dniu 4 listopada 2014 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem (II SA/Wa 1109/14) „nakazał” opublikowanie zadań urzędów kontroli skarbowej na 2010 r., 2011 r. i 2012 r. W opublikowanych „Zadaniach urzędów kontroli skarbowej na rok 2010” odnośnie branży recyklingu metali stwierdzono:

„Kontrole w zakresie podatku VAT powinny uwzględniać także wykrywanie oszustw dokonywanych w zakresie obrotu złomem. Stwierdzono występowanie skomplikowanych hierarchicznie struktur podmiotów, których celem jest uniemożliwienie ustalenia źródła pochodzenia złomu oraz wprowadzenie do obrotu gospodarczego „pustych faktur” nie dokumentujących rzeczywistych transakcji. W dalszej części łańcuch transakcji następują rzekome dostawy

wewnątrzspółnotowe, na podstawie których podmioty występują o zwrot podatku VAT. Zostanie stworzona baza informacji o przebiegu i ustaleniach kontroli koordynowanych w zakresie obrotu złotem.”

Z powyższego można wysnuć wniosek, że baza danych dotycząca nieprawidłowości w obrocie złotem miała powstać w 2010 r. Tylko dysponując bazą danych można określić, w której branży zjawisko oszustw w podatku VAT występuje w większej skali (bardziej prawdopodobne) niż w innej branży, przyjmując dla uproszczenia rozumowania następującą definicję zastosowanej miary: „prawdopodobieństwo danego faktu jest to stosunek liczby wypadków, sprzyjających temu faktowi, do ogólnej liczby wypadków możliwych” (Poincare H., 1908, Nauka i hipoteza, G. Centnerszwer i Ska, Warszawa, s.151).

Podsumowując, sposób prowadzenia kontroli w DROPS S.A. przez organy podatkowe był sprzeczny z podstawowymi zasadami, które powinny obowiązywać w państwie prawa. Organy podatkowe mimo wielokrotnych wniosków DROPS S.A. nie przesłuchały pracowników innych odbiorców towaru od kwestionowanych w Spółce kontrahentów. Przesłuchanie pracowników innych firm pozwoliłoby ustalić standardy nabywania złota w poszczególnych latach. Pracownicy organów skarbowych prowadząc kontrole w DROPS S.A. działali w złej wierze (mala fide), ponieważ kierowali się instrukcjami a nie obowiązującym w Polsce prawem. Wydane decyzje podatkowe dla DROPS S.A. sporządzone zostały zgodnie z „Programem kontroli koordynowanej” oraz „Zadaniami urzędów kontroli skarbowej na rok 2011”. Oba dokumenty wskazywały na wydawanie decyzji dla tzw. „beneficjentów”, u których istnieje „możliwość ściągnięcia należności”. Działania w stosunku do DROPS S.A. pracowników organów podatkowych w złej wierze nie mogą być zaakceptowane (sprzeczność z imperatywem kategorycznym – Kant I., 2006, Metafizyczne podstawy nauki prawa, Wydawnictwo Marek Derewiecki, Kęty, s. 35). Działania pracowników organów podatkowych wbrew prawu jest działaniem na szkodę państwa, czyli wszystkich obywateli. Sławny XVII-wieczny optyk z Amsterdamu stwierdził, że: „państwo podlega wtedy najbardziej własnemu prawu, gdy działa ze wskazówką rozumu, a więc o ile działa wbrew rozumowi, o tyle sprzeniewierza się sobie, czyli jest winne” (Spinoza B., 2009, Traktaty, Hachette, Warszawa, s. 729).

Rada Nadzorcza w świetle przedstawionych powyżej faktów oczekuje, że sądy administracyjne w najbliższych miesiącach pozytywnie rozpatrzą skargi na wydane decyzje przez organy podatkowe. Rada Nadzorcza oczekuje także, że Naczelny Sąd Administracyjny pozytywnie rozpatrzy skargi kasacyjne dotyczące wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r.

Pozytywne rozstrzygnięcia w sprawach podatkowych w przyszłości umożliwią Spółce i podmiotom z grupy wykorzystanie aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego dotyczącego strat podatkowych za lata ubiegłe.

Warszawa, 25 sierpnia 2016 r.

Podpis Prezesa Zarządu

Zbigniew Chwedoruk
Prezes Zarządu